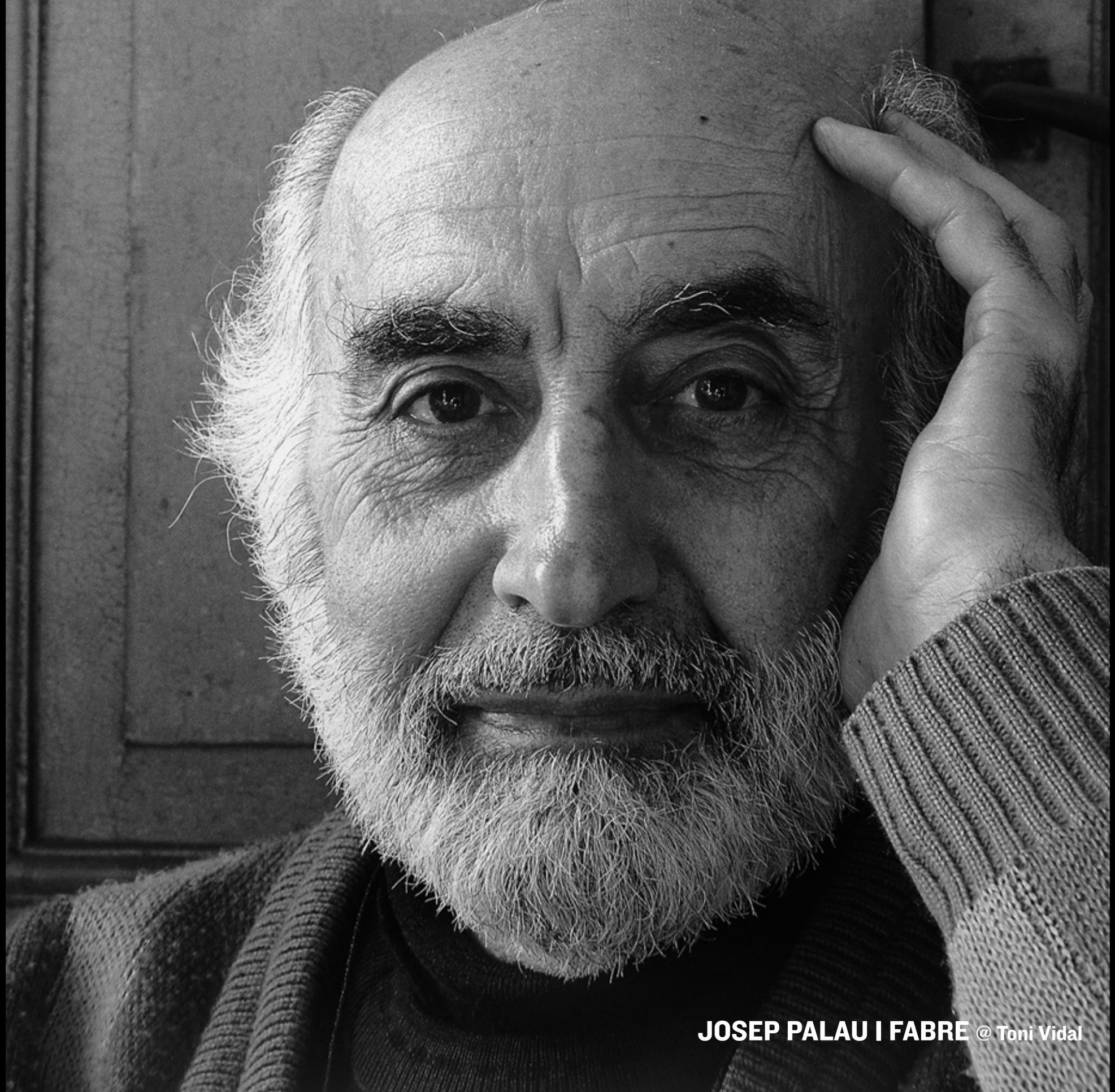
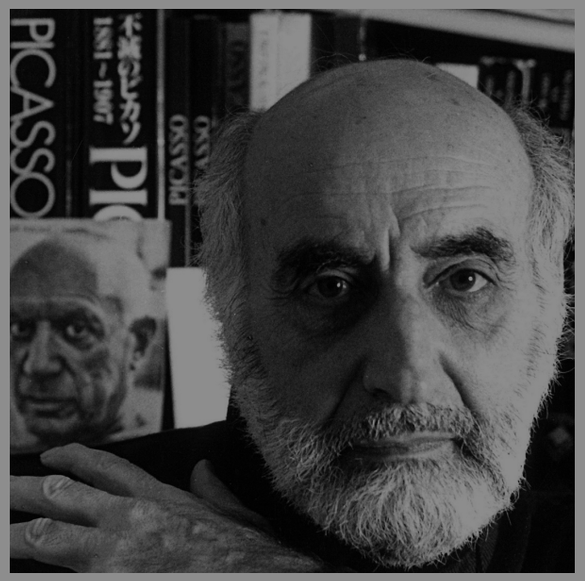
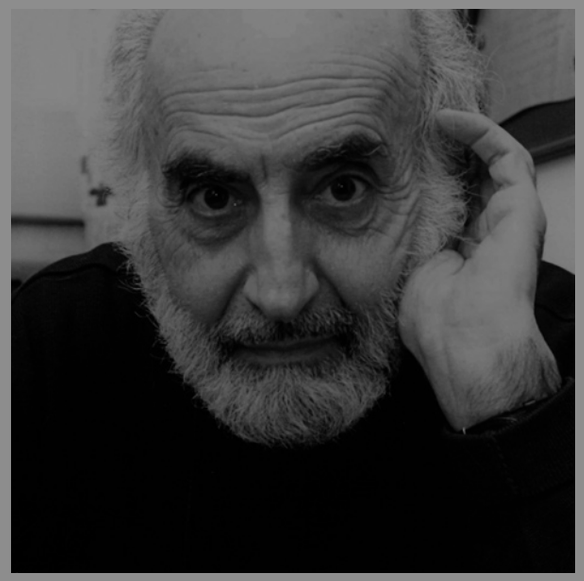
MEMÒRIA ANY PALAU I FABRE

2017-2018

JOSEP PALAU I FABRE @ Toni Vidal

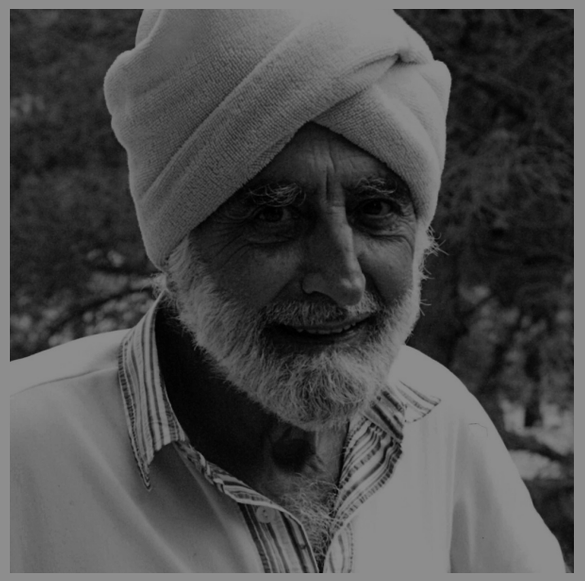

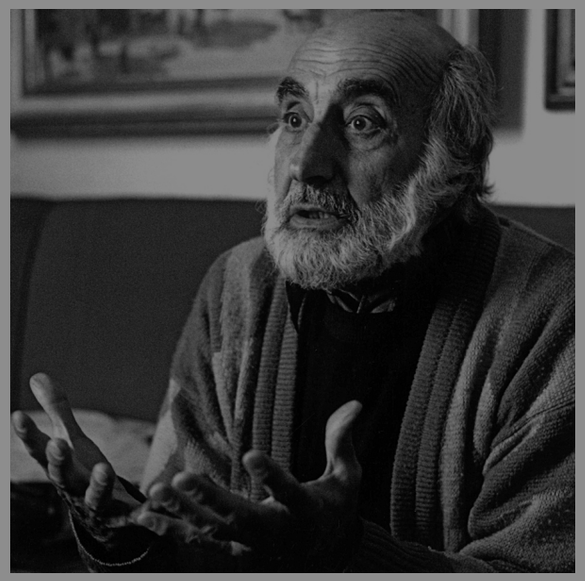

JOSEP PALAU I FABRE

Josep Palau i Fabre (1917-2008), poeta, dramaturg, assagista, narrador, traductor, crític, historiador i col·leccionista d'art, és un dels grans escriptors catalans de la segona meitat del segle XX.
Autor d'obres com els *Poemes de l'Alquimista* (1952), els assaigs de *Quaderns de l'Alquimist*a (1997), les obres teatrals *Mots de ritual per a Electra* (1955) i el cicle dedicat a *Don Joan* (1952-1957), o els contes aplegats al volum *Contes de capçalera* (1995), s'ha destacat per la defensa de la tradició de la modernitat i de l'avantguarda en la cultura catalana. Reconegut internacionalment com a estudiós de Picasso, és autor d'una monumental biografia i estudi del pintor en quatre volums, traduïts a les més importants llengües: *Picasso vivent (1881-1907)* (1981), *Picasso: cubisme (1907-1917)* (1990), *Picasso. Dels ballets al drama (1917-1926)* (1999) i *Picasso. Del minotaure al Gernika (1927-1939)* (2011).

ANY PALAU I FABRE: 2017-18

L’any 2003 Josep Palau i Fabre va poder inaugurar la Fundació Palau a Caldes d’Estrac on va fer realitat el desig de preservar tot el seu arxiu documental i la seva col·lecció d’art, juntament amb la del seu pare Josep Palau i Oller, pintor i decorador, tot constituint una important selecció de l’art i la cultura catalana del segle XX. En pocs anys, la Fundació Palau, indispensable per a l’estudi i la difusió de la seva obra, ha esdevingut un centre d’art i de cultura de referència a Caldes d’Estrac, al Maresme i a Catalunya.

L’Any Palau i Fabre, impulsat per la Fundació Palau, de Caldes d’Estrac, i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, mitjançant la Institució de les Lletres Catalanes, amb la col·laboració d’institucions públiques i privades del país, comissariat per Manuel Guerrero Brullet, s’ha celebrat del 21 d’abril del 2017, dia de la commemoració dels 100 anys del seu naixement a Barcelona, al 21 d’abril del 2018.

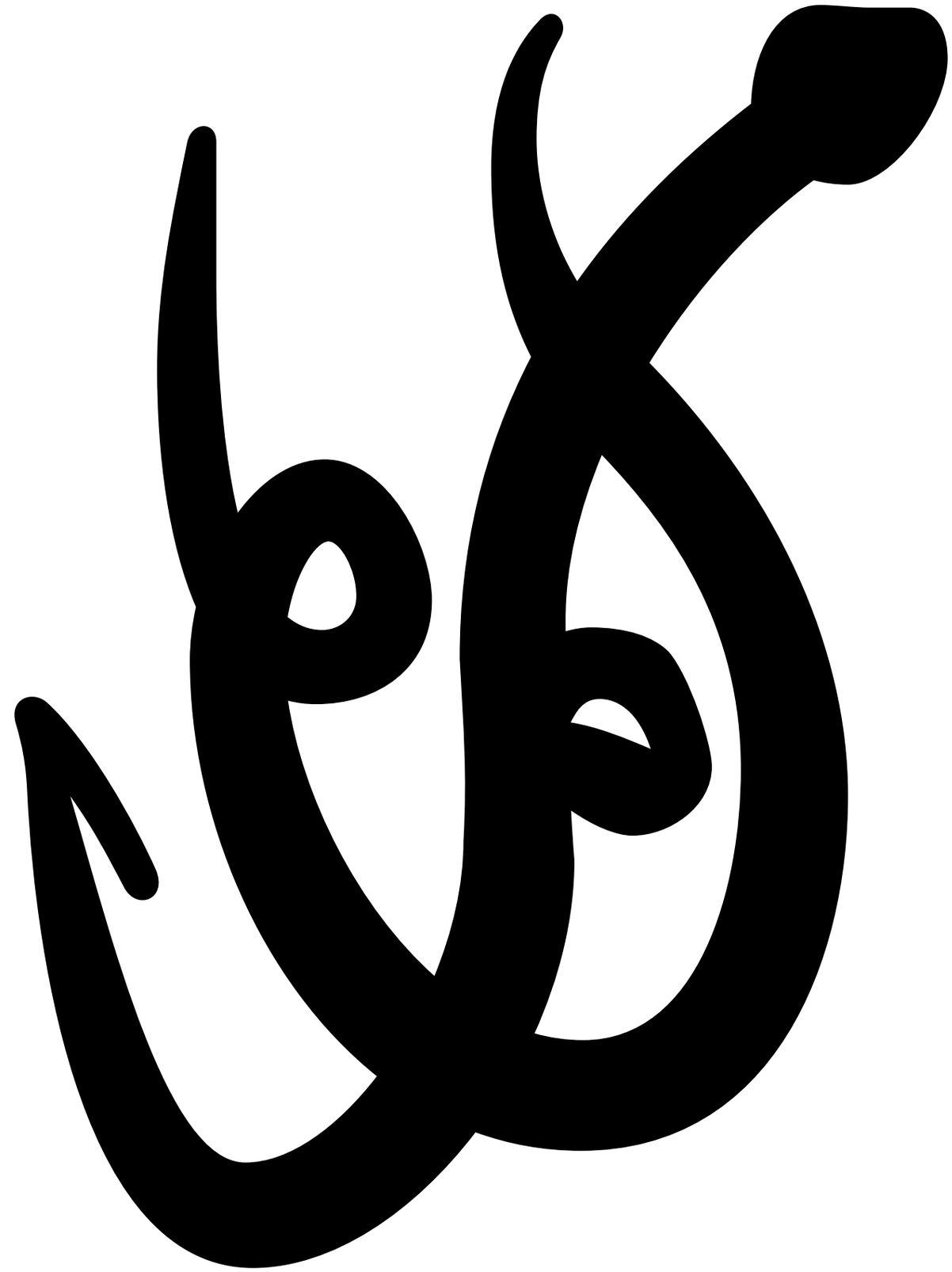
LA IMATGE
PER A L'ANY PALAU I FABRE

MIQUEL BARCELÓ I JOSEP PALAU I FABRE

Miquel Barceló (Felanitx, 1957) és un dels artistes contemporanis que més valorà Josep Palau i Fabre. Algunes de les seves obres formen part de la col·lecció de la Fundació Palau i fou un dels artistes que l'autor dels *Poemes de l'Alquimista* convidà a exposar. Malauradament, la invitació de Palau a Barceló no es pogué materialitzar en vida del poeta.

El 24 de febrer del 2005 Josep Palau i Fabre va ser investit "Doctor Honoris Causa" per la Universitat de les Illes Balears. El poeta viatjà a Mallorca per rebre la distinció i aprofità l'ocasió per visitar Miquel Barceló. D'aquella trobada sorgí una relació d'amistat i d'admiració entre el pintor i l'escriptor. Poc després, Miquel Barceló regalà i dedicà a Palau el dibuix original d'un dels estudis per a la seva edició il·lustrada de la *Divina Comèdia* de Dant, publicada per Galàxia Gutenberg.

És per això que es va proposar a Miquel Barceló de realitzar la imatge per al logotip de l'Any Palau i Fabre. L'artista ha cedit amb generositat la imatge d'un nou dibuix original per a la creació del logotip de l'Any Palau i Fabre.

Llibreta Miquel Barceló

ANY PALAU I FABRE

Normativa i aplicacions

ELEMENTS DE DIFUSIÓ

Disseny gràfic: Mariona Garcia. Fotografia: Alba Font

Disseny gràfic: Mariona Garcia. Fotografia: Alba Font

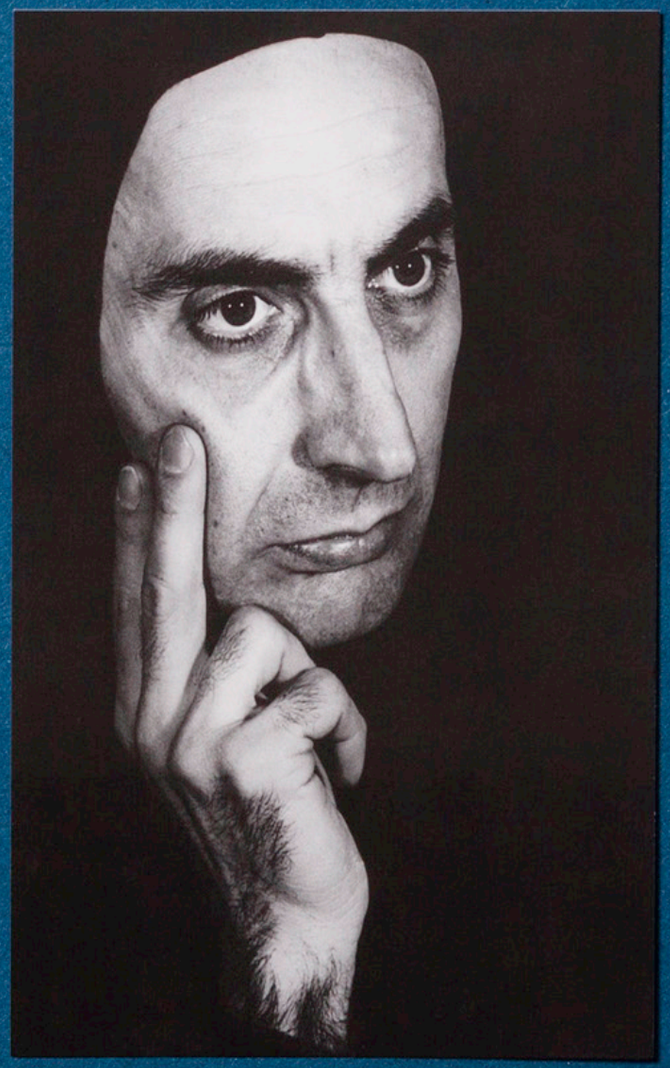

Disseny gràfic: Mariona Garcia. Fotografia: Alba Font

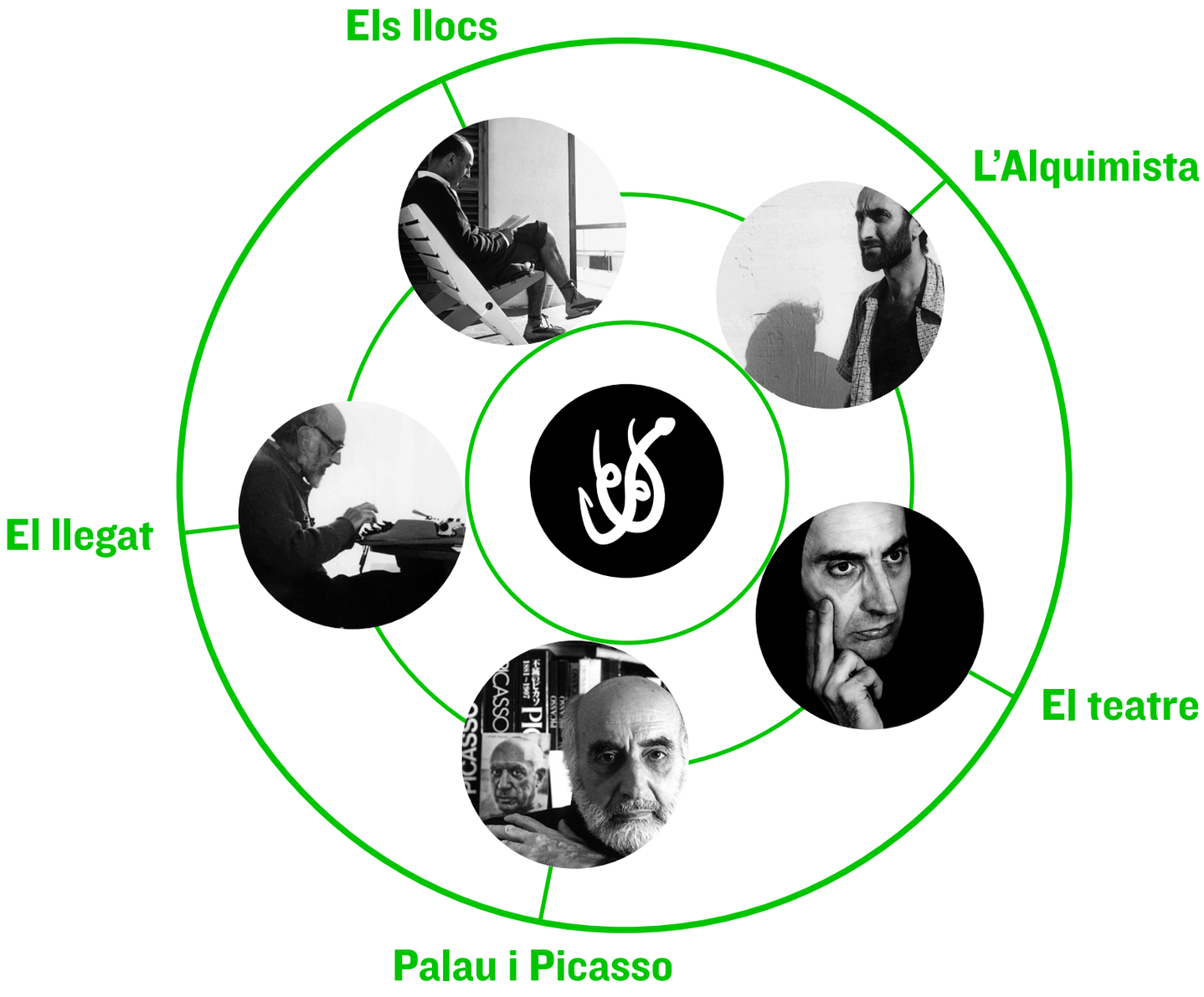

Disseny gràfic: Mariona Garcia. Fotografia: Alba Font

ELS CINC ÀMBITS

Els llocs
L'Alquimista
El llegat
El teatre
Palau i Picasso

Els llocs

Barcelona

Acte d'homenatge a Josep Palau i Fabre a La Seca, Espai Brossa

Inauguració de la placa del carrer Bruc, 99

Edició del llibre *Josep Palau i Fabre i Barcelona*

París

Col·loqui *Josep Palau i Fabre, confluences poétiques et artistiques* a la Sorbonne

L'Alquimista

El llegat

El teatre

Palau i Picasso

Caldes d'Estrac

Exposició *Jo soc el meu propi experiment*

Concert de Maria del Mar Bonet i Biel Mesquida, amb Dani Espasa, dedicat a Rosselló-Pòrcel i Palau i Fabre

Jornada pedagògica del Departament d'Ensenyament

Exposició *Pregon desig. Miquel Barceló a Josep Palau i Fabre*

Llançà

Exposició *La joia de viure. Llançà, l'estiu, Josep Palau i Fabre i Picasso*

Edició del còmic *Josep Palau i Fabre: La joia de viure!*

Els llocs

Llibre i exposició *Joan Fontcuberta. Poemes de l'Alquimista*

Simposi Internacional Josep Palau i Fabre (1917-2008). L'Alquimista

L'Alquimista

Exposició *Josep Palau i Fabre i Antonin Artaud*

Exposició *Encontres amb l'Alquimista*

Instal·lació *La rel de l'arbre és una roda. Perejaume*

Concert *Josep Palau i Fabre en l'alquímia musical*

Reedició de *Contes despullats* i *La tesi doctoral del diable* i de *Poemes de l'Alquimista*

El llegat

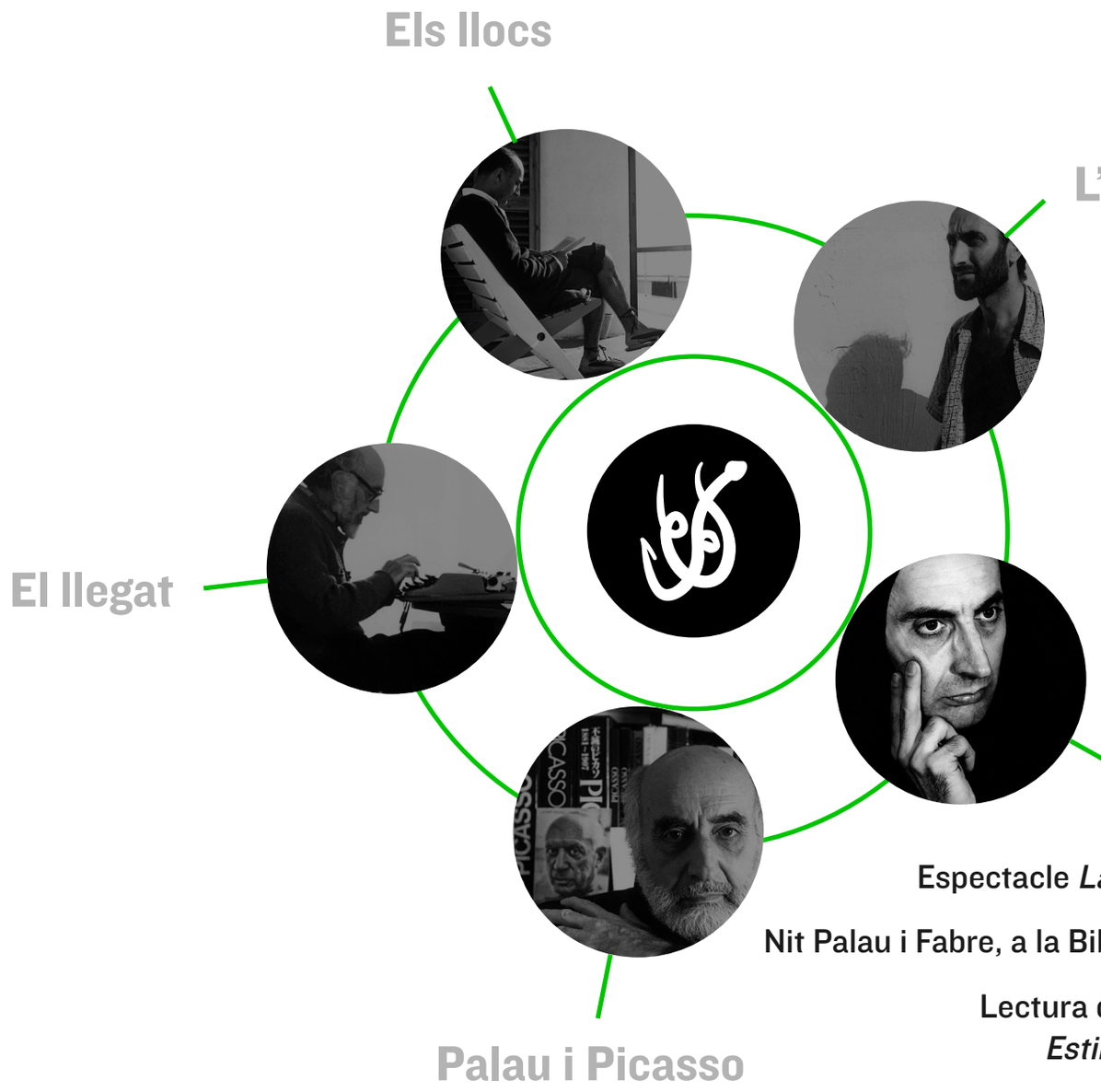

El teatre

Palau i Picasso

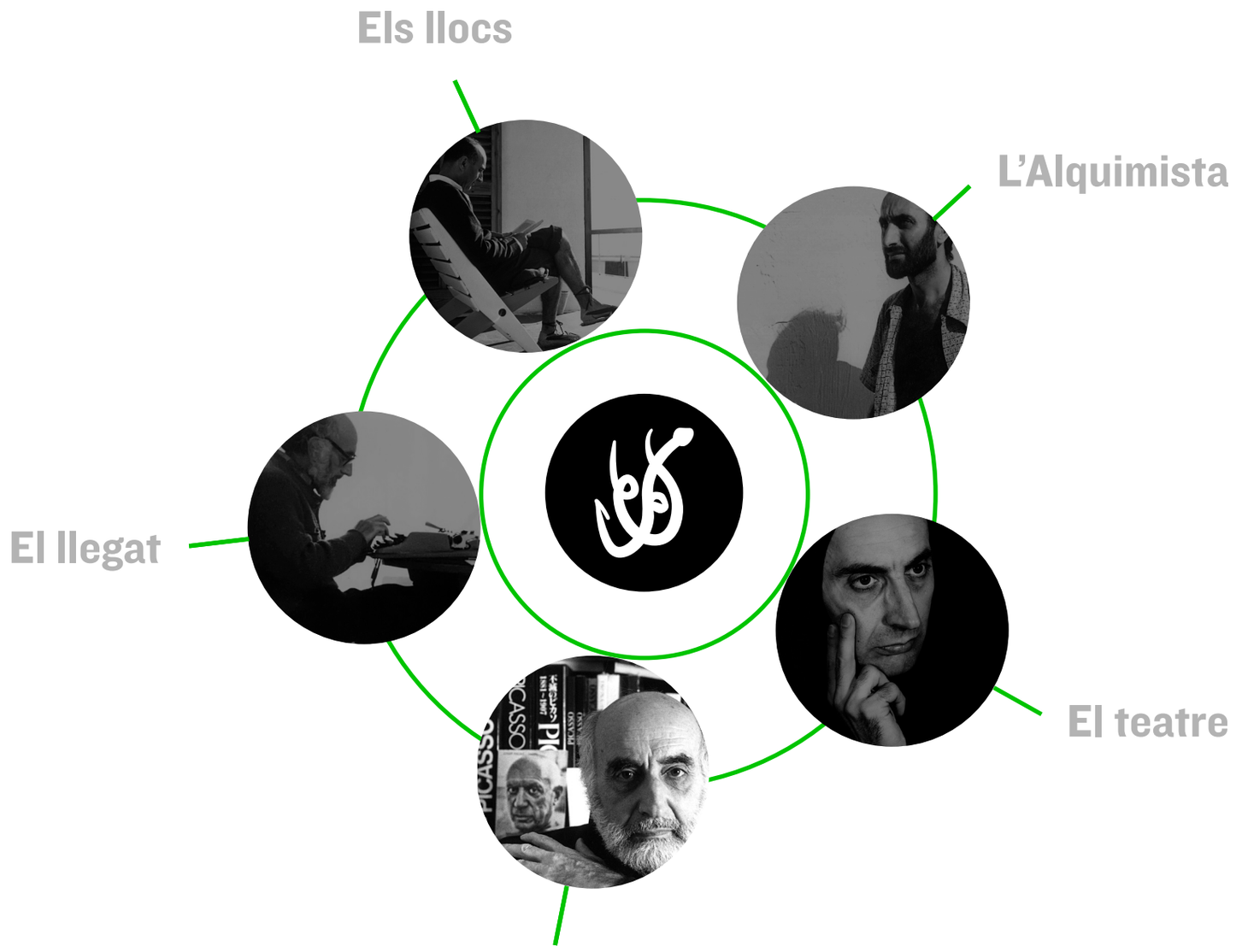

El teatre

Espectacle *La llavor de l'amor* de Montse Guallar i Max Sunyer

Nit Palau i Fabre, a la Biblioteca de Catalunya, organitzada per AELC

Lectura dramatitzada del text de Josep Palau i Fabre
Estimat Picasso amb Clara Segura i Lluís Homar

Palau i Picasso

3er Congrés Internacional *Picasso i identitat*, Barcelona i Caldes d'Estrac

Exposició *Palau mira Picasso*, Màlaga, Caldes d'Estrac, Barcelona, Madrid, Mataró i París

Exposició *Picasso. Chefs d'oeuvre!*, Museu Picasso, París

Edició de l'*Àlbum Palau i Fabre* del PEN Català

Exposició i cicle *Josep Palau i Fabre i el cinema*
a la Filmoteca de Catalunya

Producció del film *Josep Palau i Fabre. Retrat cubista*,
produït per CLACK i la Fundació Palau

Glossa de Sebastià Alzamora als Jocs Florals de Barcelona 2017

Conferència *J. V. Foix i Josep Palau i Fabre: afinitats electives*,
amb Pere Gimferrer i Vicenç Altaió

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

Els llocs

Geografia personal i creativa. La vida i l'obra de Josep Palau i Fabre estan lligades als llocs on va viure i escriure. Són diversos els espais i les ciutats que han marcat la seva experiència vital.

La casa familiar de Barcelona on va passar els primers anys. Els llocs del seu exili voluntari a París des del desembre de 1945, fins a tornar, definitivament, el febrer de 1961. La casa que es construeix a Grifeu, a Llançà, on s'instal·la el 1962. El retorn, al domicili familiar del carrer Bruc, número 99, a la mort de la seva mare, mentre els estius els segueix passant a la casa de Grifeu. I, finalment, la seu de la Fundació Palau, a Caldes d'Estrac, on va viure els darrers anys, des del 2003 fins al 2008.

< Josep Palau i Fabre, assegut, llegint a la terrassa de "L´Alba". Grifeu, abril del 1966. Fotografia: Anicet Altés

Josep Palau i Fabre a la terrassa de “L´Alba”, Grifeu (Llançà), juliol, 1969. Fotografia: Anicet Altés

Acte d'homenatge a Josep Palau i Fabre a La Seca, Espai Brossa

Organització: Fundació Palau, La Seca Espai Brossa, Museu Picasso
Lloc: La Seca Espai Brossa
Data: 28 de febrer del 2017
Fotografies: Fundació Palau

Avançant-se a la data del centenari del naixement de Josep Palau i Fabre, Hermann Bonnín, director artístic de La Seca, Espai Brossa, va voler fer un homenatge al seu amic i poeta a l'espai escènic del carrer Flassaders. Hi va haver intervencions de molts amics i coneguts de Palau i Fabre, com el propi Hermann Bonnín, Manuel Guerrero, comissari de l'Any Palau i Fabre, Emmanuel Guigon, director del Museu Picasso de Barcelona, Joan Noves, president de la Fundació Palau, Vicenç Villatoro, director del CCCB, Vicenç Altaió, president de la Fundació Joan Brossa i Laura Borràs, directora de la ILC. Així com lectura de poemes i textos de Palau a càrrec de les actrius Àngels Bassas, Anna Ycobalzeta, Gemma Reguant i Sabine Dufrenoy. L'acte va acabar amb una actuació musical de Marc Egea i un brindis final.

Fotografia: J. Ribera Llopis

Menjador i sala d'estar del pis del carrer Bruc, 99 amb mobiliari dissenyat per Josep Palau Oller (c.1935) i amb algunes obres de l'actual col·lecció d'art de la Fundació Palau (*Marina* de Josep Gausachs de l'any 1935 i *Pallers* de Josep Palau Oller de l'any 1928).

Josep Palau i Fabre neix al carrer Bailén, 112 l'any 1917. L'any 1926 la família (els seus pares són Josep Palau Oller i Eulàlia Fabre), es trasllada al carrer Bruc, 99. Josep Palau i Fabre tot i la convivència durant uns anys amb la seva parella Montserrat Costa al carrer Còrsega i el trasllat a la casa que es construeix a Grifeu, Llançà, no abandona mai la vivenda del carrer Bruc fins l'any 2007 un cop el seu domicili habitual és ja el pis superior de la Fundació Palau (c/ Riera, 54 Caldes d'Estrac).

En aquest domicili van tenir lloc les primeres jornades de lectures poètiques d'Amics de la Poesia coordinades per Josep Palau i Fabre als anys 40. Tenien caràcter clandestí. Josep Palau feia les notes convidant a l'acte amb la data volgudament equivocada i comprava pastes i xerès per donar-li caràcter "festiu burgés" i d'aquesta manera no aixecar sospites.

Com a acte simbòlic d'inauguració formal i d'obertura de l'Any Palau i Fabre hi va haver una cerimònia de descobriment d'una placa commemorativa a la façana de la casa de pisos del carrer Bruc, 99, on va viure i treballar, durant molts anys, el poeta. Amb la intervenció d'autoritats, poetes i amics de Palau i Fabre.

Els llocs: Barcelona

Inauguració d'una placa commemorativa al carrer Bruc, 99

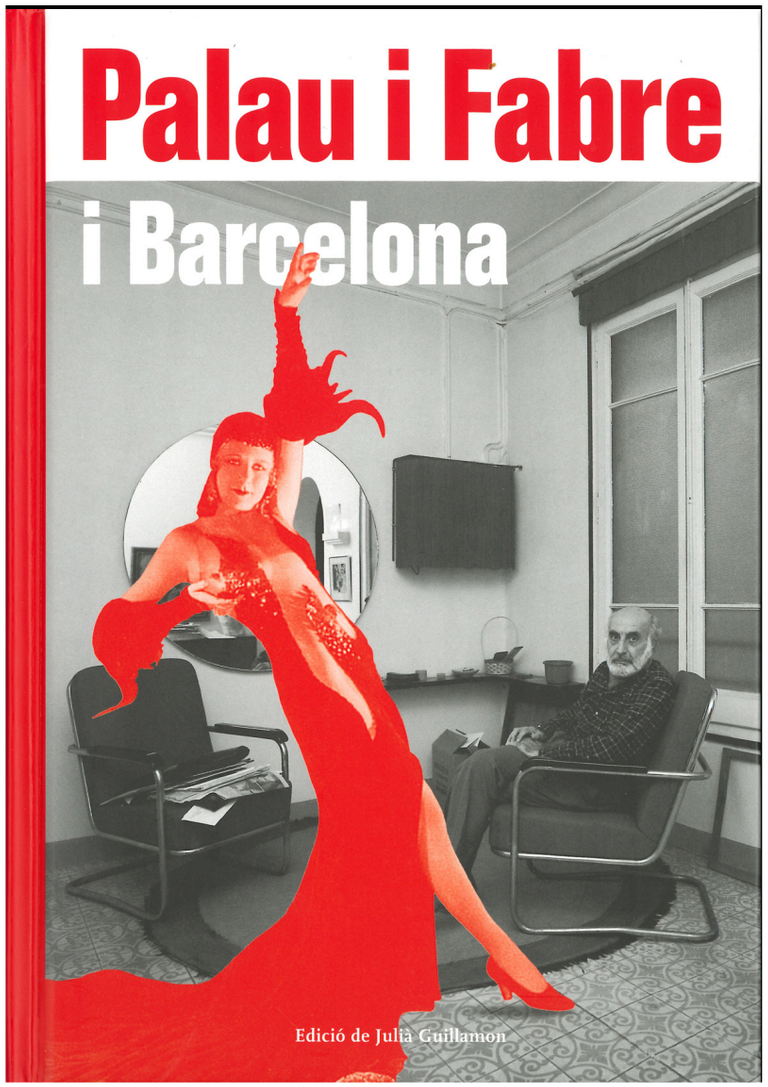

Organització: **Fundació Palau, Ajuntament de Barcelona Districte de l'Eixample**
Lloc: **Carrer Bruc, 99. Barcelona**
Data: **21 d'abril del 2017**
Altres: **Una iniciativa d'Emili Bou i veïns de l'Eixample**
Fotografies: **Dani Rovira**

Coberta del llibre dissenyada per Albert Planas.

Julià Guillamon
Palau i Fabre i Barcelona
Barcelona: Galàxia Gutenberg
Ajuntament de Barcelona, 2017

El llibre il·lustrat *Palau i Fabre i Barcelona* a cura de Julià Guillamon és una esplèndida revisió de la relació del poeta amb la seva ciutat. Inclou una extensa i preciosa selecció de documents i d'imatges majorment provinents de l'arxiu de la Fundació Palau. Guillamon reflexiona sobre la trajectòria de la vida i l'obra de l'escriptor a partir de diversos capítols: Una família de l'Eixample, Una adolescència republicana, Una joventut inconformista i La plenitud de l'escriptor.

Col·loqui *Josep Palau i Fabre, confluences poétiques et artistiques* a la Sorbonne

Organització: CRIMIC (Axe études catalanes) et AMERIBER
Coordinació: Mònica Güell (Sorbonne Université)
i Marc Audí (Université Bordeaux Montaigne)
Lloc: Universitat de la Sorbonne
Dates: 27 i 28 de setembre del 2018

Coincidint amb la inauguració de l'exposició *Palau regarde Picasso* al Centre d'études catalanes, que es va presentar a París del 27 de setembre al 26 d'octubre del 2018, va tenir lloc el Col·loqui internacional dedicat a Palau i Fabre a la Sorbonne Université, els dies 27 i 28 de setembre. En el seu exili voluntari el poeta va viure a París del desembre del 1945 al febrer del 1962. D'altra banda, la cultura francesa va ser fonamental per a la seva formació personal i la seva obra, és per això que va ser ben significativa la celebració d'aquest col·loqui coordinat per Mònica Güell (Sorbonne Université) i Marc Audí (Université Bordeaux Montaigne). Va obrir el col·loqui, el 27 de setembre, una conferència d'Enric Bou i va haver una sessió dedicada a la poesia amb Denise Boyer, Anna Perera, Jordi Mas i Sergi Álvarez, i una altra dedicada a Picasso i Palau, amb Marc Audí, Margarida Casacuberta, Maria Choya i Eduard Vallès. El 28 de setembre, dedicat a pensar les escriptures de Palau, obrí la sessió una conferència de Jordi Coca, i va haver intervencions de Mònica Güell, Pep Sanz i Alfons Gregori, i ja a la tarda, intervencions d'Eduardo Ramos, Marie-Claire Zimmermann i Estel Aguilar. La sessió es va cloure amb la projecció de *Picasso a Catalunya* (1975) de Palau i Fabre, presentada per Sergi Ramos, i una conferència de Manuel Guerrero Brullet.

Cartell realitzat a partir de la coberta del llibre il·lustrat per Toni Benages.

Organització i producció: Fundació Palau
Amb la col·laboració de: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Caldes d'Estrac, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Institució de les Lletres Catalanes, Diputació de Girona, i Ajuntament de Llançà
Lloc: LLançà, Casa de Cultura.
Dates: del 5 d'agost a l'11 de setembre de 2017
Idea: Julià Guillamon
Disseny: Albert Planas

El poeta es va instal·lar a Llançà el 1961, després de catorze anys d'exili voluntari a París i hi va viure deu anys, estiu i hivern. Des de començaments dels anys setanta fins als inicis del segle XXI, hi passava tres mesos a l'estiu, en els quals feia realitat el seu ideal d'una vida primitiva, en contacte amb el sol i el mar. A la casa de Grifeu que va batejar amb el nom de L'Alba, en homenatge a Ramon Llull, hi va dur a terme una activitat molt intensa: va escriure contes, assaigs, articles, i hi va elaborar alguns dels seus estudis sobre Picasso, que han esdevingut de referència internacional. Però sobretot hi va retrobar la joia de viure, després d'anys d'insatisfaccions. Aquesta exposició comissariada per Julià Guillamon, pren la figura de Josep Palau i Fabre per ensenyar com era i com és Llançà, com hi va arribar el turisme, mitjançant materials de l'Arxiu de Llançà i d'altres procedències. I per explicar la idea de la creació lliure, lluminosa, que Palau comparteix amb Picasso.

Edició del còmic *Josep Palau i Fabre: La joia de viure*

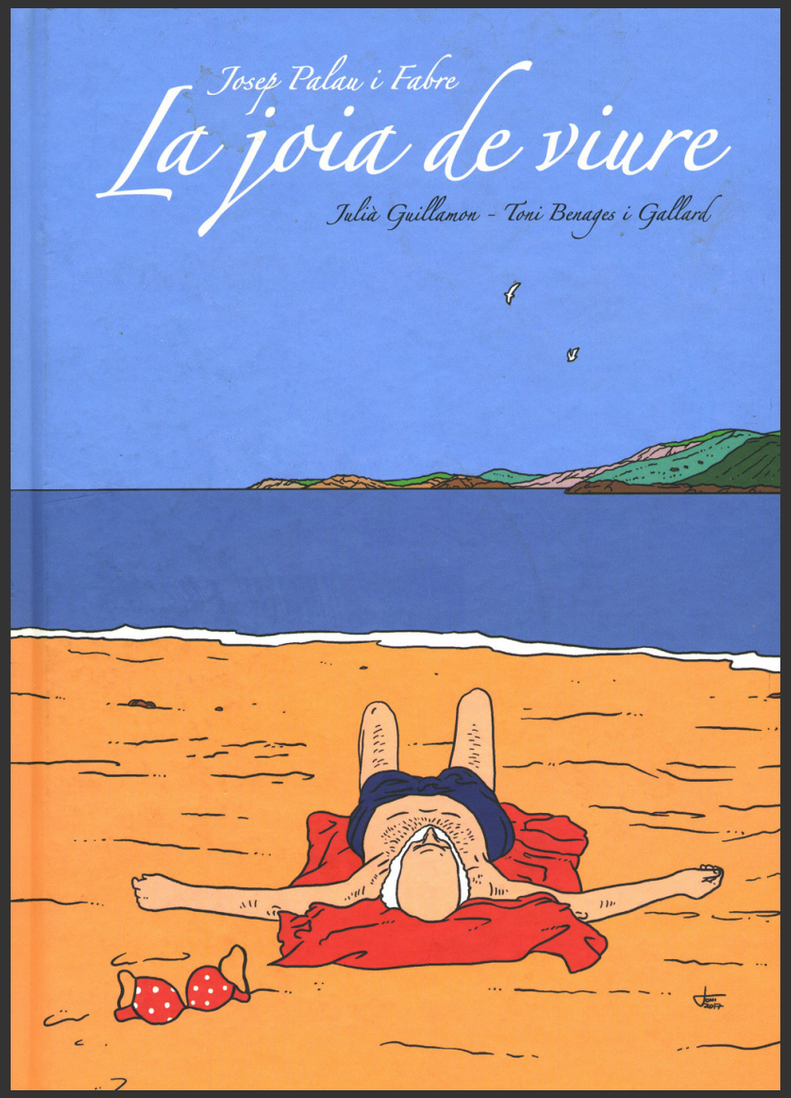
Cartell de la presentació del còmic *Josep Palau i Fabre. La joia de viure*, a la Biblioteca Jaume Fuster de Barcelona.

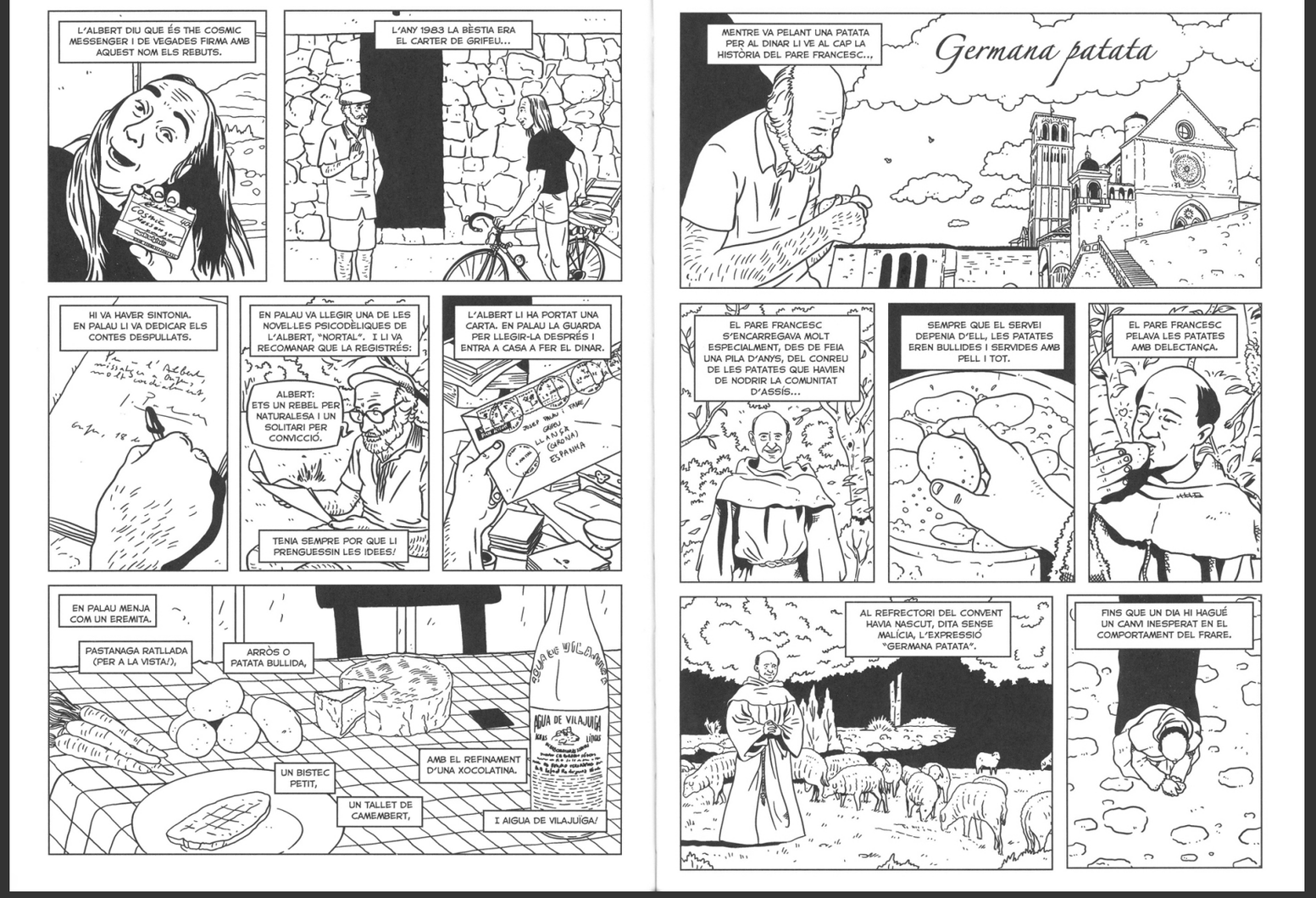
Julià Guillamon
Josep Palau i Fabre: la joia de viure
Il·lustrat per Toni Benages
Barcelona: Editorial Males Herbes, S.C.L., 2017

La joie de vivre és el títol d'una famosa obra de Picasso pintada a Antibes el 1946. És una paròdia d'un quadre de Matisse que representa un paisatge de l'Arcàdia. "Picasso va anar a la Costa Blava per retrobar la plenitud física i la salut de l'ull", va escriure Josep Palau i Fabre en un dels seus assaigs sobre el pintor. Amb el mateix esperit (voluntat paròdica, contundència física i exuberància visual), Julià Guillamon i Toni Benages i Gallard han recreat les aventures de Palau i Fabre a Llançà: un *little Nemo* calb i barbut que, mentre és a la platja, es fa el dinar o llegeix davant del portal, imagina mons fabulosos plens de dones, sol i mar.

Els llocs: Llançà

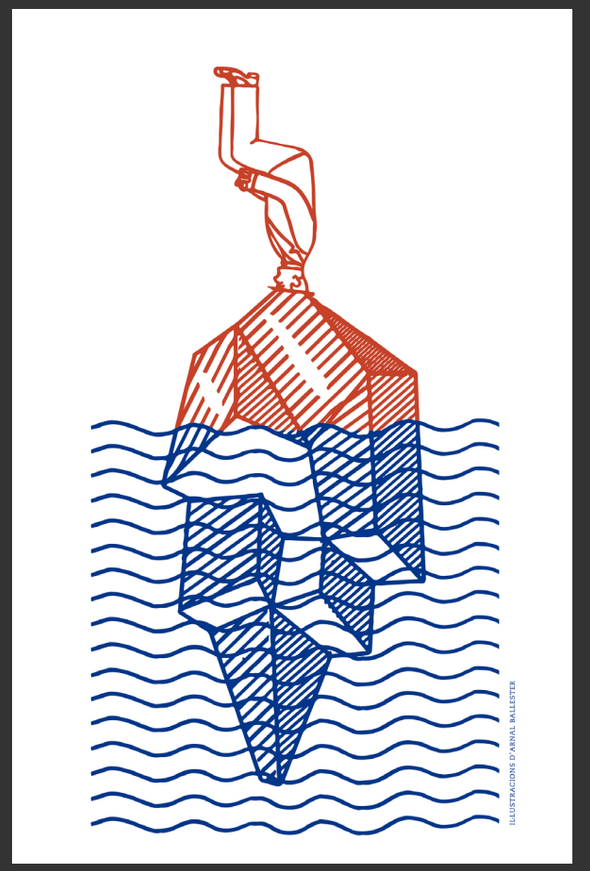
Edició del còmic *Josep Palau i Fabre: La joia de viure*

Coberta i doble pàgina interior del còmic de Julià Guillamon, il·lustrat per Toni Benages.

Il·lustracions d'Arnal Ballester

Jo soc el meu propi experiment. Tretze poemes de l'Alquimista interpretats per creadors de diferents disciplines va ser la primera exposició que va obrir la commemoració del centenari de Palau i Fabre, primer a la Fundació Palau de Caldes d'Estrac i després al Palau Robert de Barcelona.

Comissariada per l'escriptor Julià Guillamon, l'exposició convidava a creadors de diferents àmbits a interpretar alguns dels poemes més destacats del llibre 'Poemes de l'Alquimista', publicat per primer cop clandestinament el 1952 i una de les obres més importants de Josep Palau i Fabre.

Organització i producció: Fundació Palau, Diputació de Barcelona, Ajuntament Caldes d'Estrac, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Institució de les Lletres Catalanes.
Comissariat: Julià Guillamon
Dates: 18 de maig al 5 d'octubre del 2017
a la Fundació Palau, Caldes d'Estrac,
30 de novembre de 2017 al 2 d'abril de 2018
al Palau Robert de Barcelona.
13 d'abril al 30 de juny del 2018
a l'Espai Santa Caterina de Girona

Els llocs: Caldes d'Estrac

Exposició *Jo soc el meu propi experiment*

Fotografies: Palau Robert

L'exposició proposava una nova manera d'apropar-se a la poesia de Palau i Fabre i als *Poemes de l'Alquimista*, mitjançant un plantejament innovador. El problema de la identitat, el sentiment de ser sempre estranger, l'instint que ens condueix a una identitat humana compartida, el valor de la tradició com a matèria primera de les creacions contemporànies.

Ignasi Aballí, Arnal Ballester, Enric Farrés Duran, Laura Ginés, Llamazares & Pomés, Núria Martínez-Vernis, Manel Ollé, Maria Padró, Josep Pedrals, Albert Planas, Sergi Pons Codina, Carles Rebassa i Morrosko Vila-San-Juan interpretaren els conceptes transcedents o paradoxals dels poemes de Palau i Fabre.

Els llocs: Caldes d'Estrac

Exposició *Jo soc el meu propi experiment*

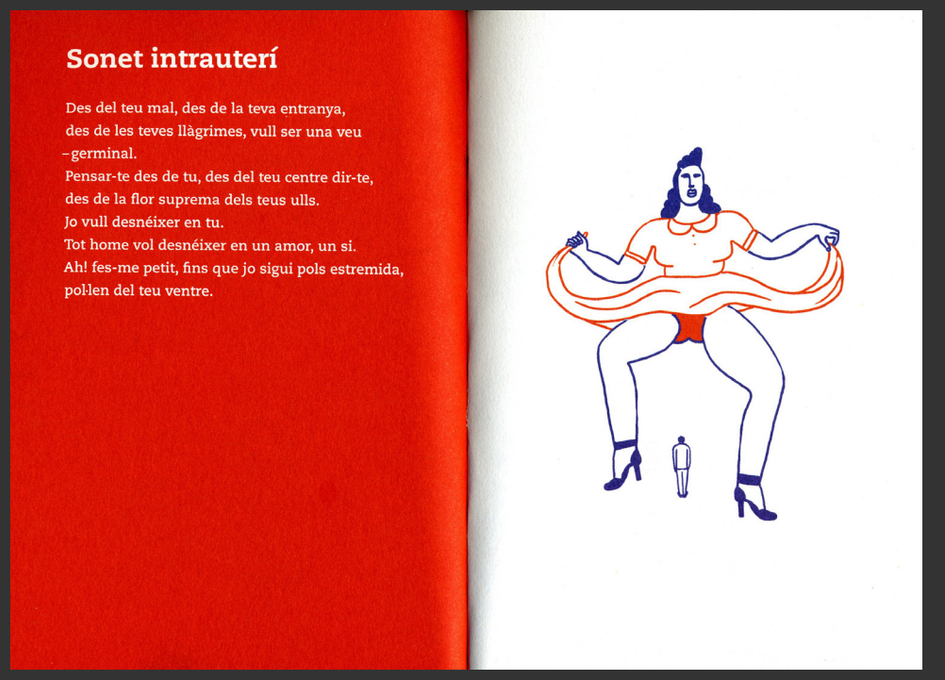

Fotografies: Fundació Palau

Josep Palau i Fabre. Jo soc el meu propi experiment. Tretze poemes de l’Alquimista
Edició de Julià Guillamon i Albert Planas
Il·lustrat per Arnal Ballester

El llibre que acompanya l’exposició *Josep Palau i Fabre. Jo soc el meu propi experiment. Tretze poemes de l’Alquimista*, és una breu antologia dels tretze poemes comentats per Palau i Fabre del seu llibre *Poemes de l’Alquimista.* Josep Palau i Fabre, un poeta que busca una Realitat Superior en el Somni. La seva poesia –filosòfica, provocativa, sensual– viu entre l’experiment i l’assaig. *Poemes de l’Alquimista*, un clàssic que no ha deixat de reeditar-se des del 1952. Arnal Ballester, un artista que busca en la imatge poètica el concepte transcendent o paradoxal. Julià Guillamon i Albert Planas, editors i dissenyadors d’aquest llibre, que apropa l’obra de Palau als lectors d’avui.

Els llocs: Caldes d'Estrac

Concert de Maria del Mar Bonet i Biel Mesquida, amb Dani Espasa, dedicat a Rosselló-Pòrcel i Palau i Fabre

Organització i producció: Fundació Palau, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Institució de les Lletres Catalanes, Diputació de Barcelona i Ajuntament de Caldes d'Estrac
Lloc: Sala de Cultural de Caldes d'Estrac
Data: 22 d'abril del 2017

Imatge: Miquel Barceló, VEGAP, Barcelona, 2019.

Per obrir l'Any Palau i Fabre a Caldes d'Estrac es va convidar Maria del Mar Bonet que hi va actuar, juntament amb Biel Mesquida i Dani Espasa, amb un espectacle dedicat a la poesia de Josep Palau i Fabre i a la de Bartomeu Rosselló-Pòrcel, poeta mallorquí també molt estimat pel poeta barceloní. La cançó "Jo em donaria a qui em volgués", el poema de Josep Palau i Fabre musicat i interpretat per Maria del Mar Bonet, va ser una de les que més va contribuir a donar a conèixer l'autor dels *Poemes de l'Alquimista*. Palau i Fabre apreciava i estimava d'una manera especial la cantant i autora mallorquina que fins i tot va fer una exposició de les seves pintures a la Fundació Palau.

Fotografies: Fundació Palau

Fotografies: Fundació Palau

Organització: Departament d'Ensenyament
Lloc: Fundació Palau, Caldes d'Estrac
Data: 25 de gener del 2018

Amb motiu de l'Any Palau i Fabre, hi va haver un treball intens per tal de poder donar eines pedagògiques a les escoles, i acostar la seva poesia a l'aula, amb la Fundació Palau i el Departament d'Ensenyament. A més a més d'unes guies de lectura i una antologia per llegir per Sant Jordi del 2017, com és habitual en les commemoracions destacades, és va realitzar una Jornada pedagògica a la Fundació Palau el gener del 2018. Julià Guillamon va obrir la jornada amb una conferència sobre el poeta i va haver la presentació de diverses experiències pedagògiques en escoles. També es va presentar el programa pedagògic de la Fundació Palau. La sessió del matí es va cloure amb el recital poètic *La llavor de l'amor*, amb Montse Guallar i Max Sunyer. A la tarda, Maria Choya, directora de la Fundació Palau, va fer una visita comentada de la col·lecció de la Fundació, i Anna Maluquer va fer una visita guiada per la Ruta del poetes de Caldes d'Estrac, amb poemes de Verdaguer, Maragall i Palau.

PREGON DESIG

Miquel Barceló a Josep Palau i Fabre

Lanzarote I3, 1999. Gravat © Miquel Barceló

L'exposició *Pregon desig: Miquel Barceló a Josep Palau i Fabre*, que reuní obra original provinent del taller de l'artista dels darrers anys, és un homenatge de Miquel Barceló a Josep Palau i Fabre en el centenari del naixement del poeta.

Miquel Barceló (Felanitx, 1957) és un dels artistes contemporanis que més valorà Josep Palau i Fabre. Un dels somnis del poeta va ser poder dedicar una exposició temporal a Miquel Barceló a les sales de la seva Fundació ja que admirava profundament l'obra de l'artista mallorquí. Malauradament, aquest desig no es va poder materialitzar en vida del poeta. És per això que es va proposar a l'artista de realitzar el logotip de l'Any Palau i Fabre i de poder realitzar una exposició de la seva obra a la Fundació Palau. Amb gran generositat i d'una manera desinteressada, doncs, Miquel Barceló va realitzar el logotip de la commemoració i va col·laborar en la celebració cedint 68 peces de la seva col·lecció particular per a l'exposició *Pregon desig: Miquel Barceló a Josep Palau i Fabre*. La selecció d'obres va anar a cura del propi artista i de Victoria Comune amb la col·laboració de Maria Choya i de Manel Guerrero.

Organització i producció: Fundació Palau, Diputació de Barcelona i Ajuntament de Caldes d'Estrac
Dates: del 17 de febrer al 9 de setembre del 2018
Selecció i textos: Manuel Guerrero Brullet
Documentació: Alícia Vacarizo
Disseny gràfic: Mariona Garcia
Gràfica de l'exposició: Maud
Transport: Feltrero
Muntatge i il·luminació: Joan Mascarell
Comunicació: Cosmica (Anna Aurich i Elena Manrique)
Imatge de l'exposició i fotografies de l'obra: Miquel Barceló, VEGAP, Barcelona, 2019

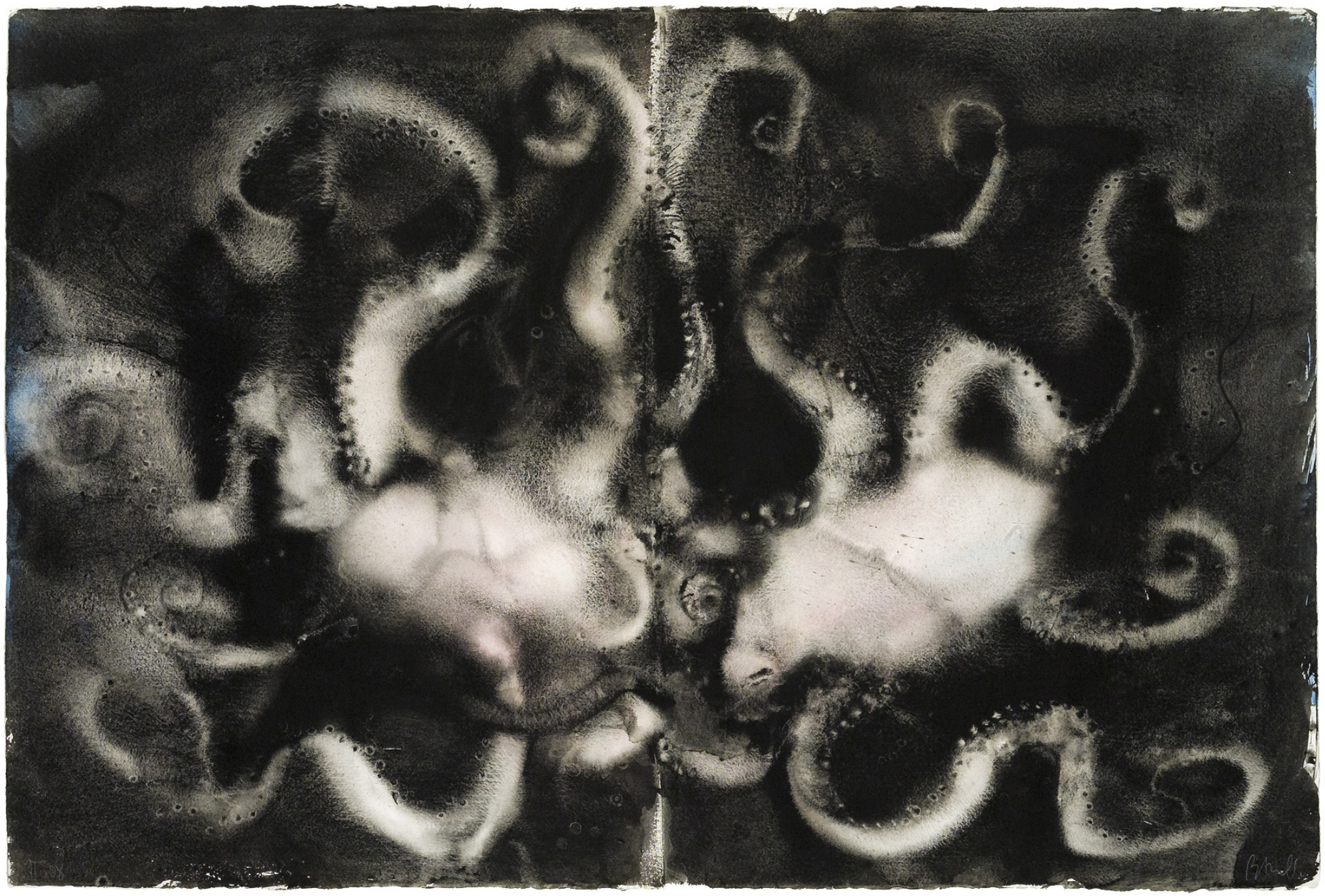

Fotografia: Dani Rovira

L'exposició s'obria amb un petit text que Miquel Barceló
va escriure el 2005 després de la seva trobada amb el poeta:

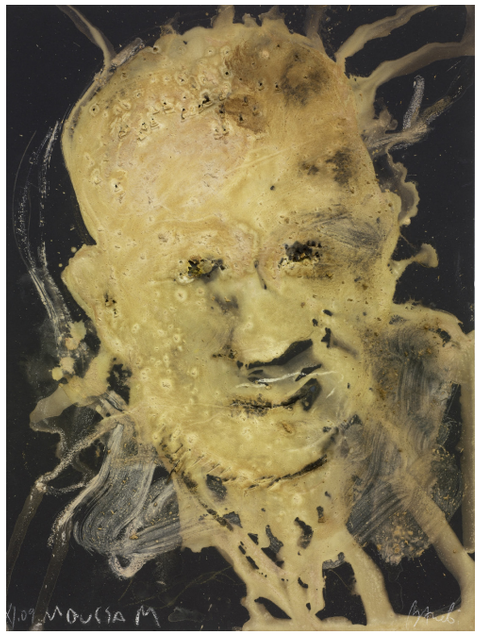
**"De molts anys coneixíem l'amic de Picasso, el company de bauxes i l'apàstol...
Quan va visitar-me a Mallorca, a Artà, Palau ja tenia més de 90 anys.
Feia molt fred. Després de mirar molt les peces d'argila crua, algú va proposar
un porro-canuto, spinello, de maria. En Palau, tot fumant i amb tota naturalitat
va fer-nos saber que era la seva primera experiència amb aquesta droga i d'aquí
passàrem a parlar d'Artaud que també havia conegut bé...
Uns anys després vaig llegir la seva poesia; admirable, nova, fresca i tan jove
d'aquest quasi centenari amic."**

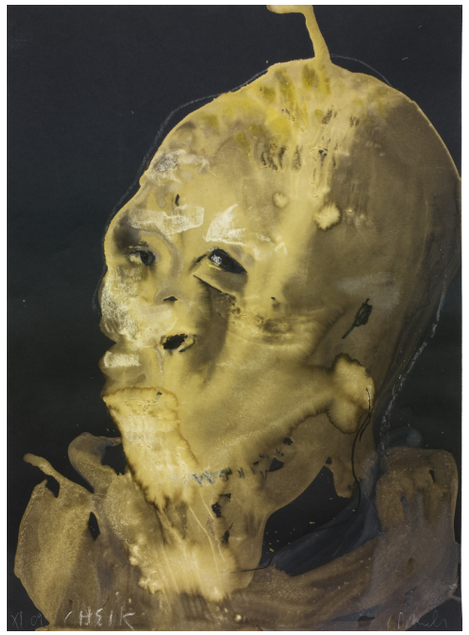
Les peces que composen aquest homenatge són gravats, aquarel·les i obres realitzades amb tècniques mixtes, que es divideixen en diversos àmbits: peixos i pops, gravats amb termites, dibuixos per a brodats, sèrie eròtica, dibuixos africans, retrats i autoretrats. Són obres de cronologia diversa que comprenen des del 1994 fins a l'actualitat, com és el cas d'un quadern de treball realitzat entre Bangkok, Índia i París.

Doble coleoidea 3, 2008. Tècnica mixta sobre paper @ Miquel Barceló

Esquerra: *Moussa M,* 2009. Tècnica mixta sobre cartró @ Miquel Barceló
Esquerra: *Cheik,* 2009. Tècnica mixta sobre cartró @ Miquel Barceló

Dalt: *Aubergines 4,* 2009. Tècnica mixta sobre paper @ Miquel Barceló
Baix: *J.F. en petite culotte,* 2006. Tècnica mixta sobre paper @ Miquel Barceló

Els llocs: Caldes d'Estrac

Exposició *Pregon desig. Miquel Barceló a Josep Palau i Fabre*

Fotografies: Dani Rovira

L'Alquimista

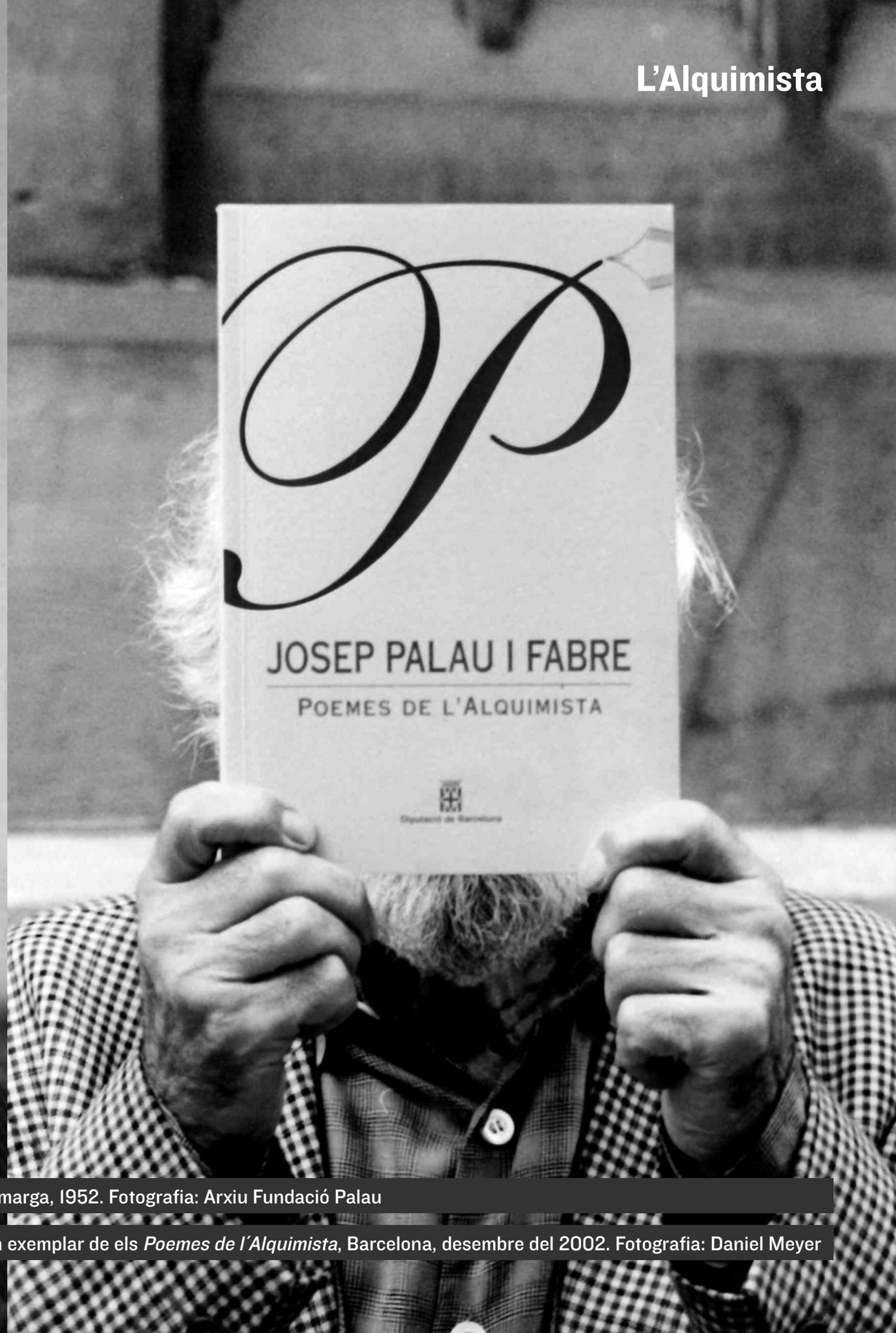

El concepte d'alquímia és un dels essencials de l'obra i la poètica de Josep Palau i Fabre. L'Alquimista és un dels pseudònims que utilitza com a escriptor i dos dels seus llibres cabdals s'hi refereixen explícitament. El volum de poesia, *Poemes de l'Alquimista* (1952), i el conjunt d'assaigs generals no dedicats únicament a Picasso, *Quaderns de l'Alquimista* (1997).

El Simposi Internacional Josep Palau i Fabre (1917-2008). L'Alquimista va permetre d'aprofundir en la idea d'alquímia i com aquesta s'estén en la vida i l'obra del poeta. La relació amb Antonin Artaud fa néixer L'Alquimista, *alter ego* del poeta. La creació artística i la tradició alquímica, començant per la figura de Llull, ha inspirat la instal·lació *La rel de l'arbre és una roda* de Perejaume i l'obra de diversos artistes i compositors en diverses activitats d'homenatge a Palau i Fabre.

< Josep Palau i Fabre, La Camarga, 1951. Fotografia: Arxiu Fundació Palau

Esquerra: Josep Palau i Fabre durant del rodatge de *Le Salaire de la peur*, d´H. G. Clouzot. La Camarga, 1952. Fotografia: Arxiu Fundació Palau

Dreta: Josep Palau i Fabre amb un exemplar de els *Poemes de l´Alquimista*, Barcelona, desembre del 2002. Fotografia: Daniel Meyer

Josep Palau i Fabre
L'home és un animal que es busca

Organització i producció: Institució de les Lletres Catalanes
Amb la col·laboració de: Fundació Palau, Caldes d'Estrac
Idea: Julià Guillamon
Disseny: Albert Planas

Dins del conjunt d'actes en homenatge a l'autor, la Institució de les Lletres Catalanes va produir una mostra de petit format itinerant que s'ha pogut visitar en centres culturals i biblioteques de tot el territori.

L'exposició és un recorregut per la trajectòria vital de Josep Palau i Fabre (1917-2008). La mostra presenta a Palau i Fabre com un poeta romàntic, un escriptor rebel, que trenca amb la família i la societat per fer realitat les seves aspiracions i els seus ideals. Un escriptor que parla dels grans temes universals: passió i instint, raó i creació, amor i llibertat.

Els títols dels àmbits permeten de resseguir la seva trajectòria vital i intel·lectual: Una família burgesa, la postguerra fosca, exili voluntari a París, eremita a Grifeu i passió i llibertat.

Exposició i llibre *Joan Fontcuberta. Poemes de l’Alquimista*

Joan Fontcuberta, VEGAP, Barcelona, 2019

L’Alquimista

Exposició *Joan Fontcuberta. Poemes de l’Alquimista*

Fotografies i text: Joan Fontcuberta
Dates: Del 6 d’octubre de 2018 al 14 d’abril de 2019
Lloc: Fundació Palau. Caldes d’Estrac
Impressions: Tinta Invisible
Gràfica: Maud
Muntatge i il·luminació: Joan Mascarell
Agraïments: Manel Guerrero

Què volen les imatges? Com ens parlen? En el ventall de projectes artístics que s’endinsen en aquestes qüestions, Joan Fontcuberta ha triat la fotografia com a forma específica d’experiència posant a prova la seva condició i la seva capacitat per atrapar la veritat i la memòria.

Però Fontcuberta s’interessa també pel metabolisme que fa transformar el cos de la imatge. En els darrers anys visita arxius i col·leccions a la recerca d’imatges en estat traumàtic. És així com brolla la sèrie *Trauma:* fotografies malaltes, fotografies patint algun tipus de trastorn que pertorba la seva funció de document i les inhabilita a seguir “habitant” l’arxiu. Són imatges que *desneixen* —utilitzant un terme palaufabrià— i clouen així el seu cicle orgànic.

Ara, a l’embat d’una obra cabdal com *Poemes de l’Alquimista*, Fontcuberta tempta de salvar de les runes els residus d’aquella substància fotogràfica a la que atribuíem el poder alquímic de retenir la vida tot convocant la mort. Amb descabellada supèrbia, els humans ens vanàvem d’utilitzar la càmera per vèncer el temps i empresonar vivències i històries. Ara ens adonem que aquesta quimera no dura per sempre i al final el temps acaba cobrant-se la seva venjança: convertint la imatge en un fantasma.

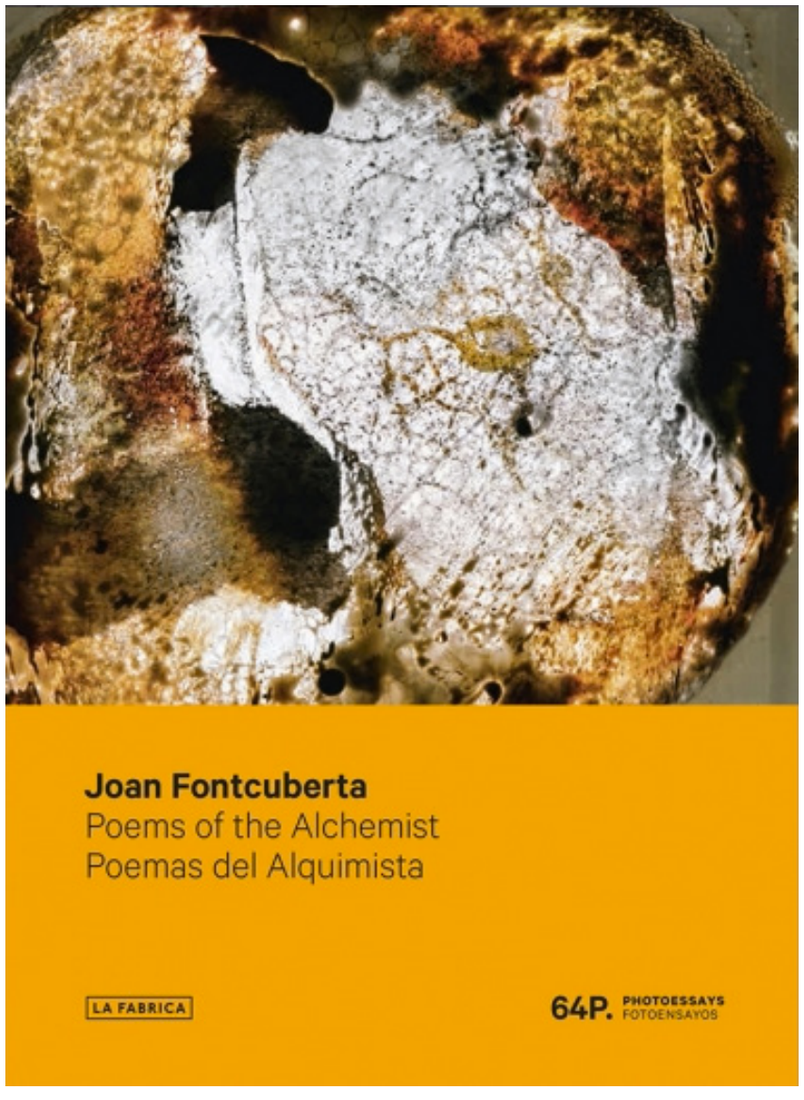

Fotografies: Jordi Parra

Joan Fontcuberta, VEGAP, Barcelona, 2019

Coberta i pàgines del llibre *Poems of the Alchemist* / *Poemas del Alquimista* de Joan Fontcuberta.

Fotografies i text: Joan Fontcuberta
Madrid, La Fábrica Editorial, 2018

La mirada subversiva de Joan Fontcuberta ens ofereix, de la mà de l’escriptor Josep Palau i Fabre, aquest poemari visual. Un exercici alquimista que treu a la llum l’estranya poètica del sinistre.
La fotografia pretén aturar el temps, però finalment el temps acaba cobrant-se la seva venjança. Aquesta és la hipòtesi que defensa Joan Fontcuberta en aquest treball, en el que extreu, com un alquimista, noves i fascinants imatges a partir d’obres que apareixen en velles plaques de vidre en descomposició.

Joan Fontcuberta celebra així el centenari de Josep Palau i Fabre (1917-2008), l’obra culminant del qual, *Poemes de l’Alquimista*, va ser escrita durant l’exili a França i publicada a Catalunya en la clandestinitat. Seguint el seu camí, Fontcuberta explora diversos arxius fotogràfics a la recerca d’imatges *desnaixents*, que recorren el camí invers i tornen a la vida transformades en una altra cosa.
Entre l’experimentació i l’assaig, la fotografia de Fontcuberta, igual que la poesia de Palau i Fabre, exhala el desfici tràgic de l’existència, que només pot ser redimida per la imaginació, la ironia i l’erotisme.

Poems of the Alchemist
Joan Fontcuberta

To prologue [photography] is to deny it its demiurgic and initiatory character. Because if [photography] is not initiation, it is nothing.

That there is a secret; that we live an appearance of life; that the sources of that secret have been lost, and that [photography] seeks to recapture them are the postulates more or less implicit in all of the great humanistic current that guides me.

I cannot give a more precise reference. This constant desire, this obstinate urge to open the golden floodgates is there, more or less veiled, behind every one of these [photographs], in every shadow, in every texture. It is, perhaps, the only thing that justifies them.

But do not build your hopes too high. I am the first to be disappointed. Many years of stubborn toil have served only to demonstrate to me the existence of this fabulous beyond, which the boldest think it a fool's errand to pursue.

They have also helped to persuade me that death is a greater birth.

It amounts to saying that I regard this book of [photographs] as a prologue to [photography].

[Thank you, Josep Palau i Fabre]

Poemas del Alquimista
Joan Fontcuberta

Prologar [la fotografía] es negarle el carácter demiúrgico y de iniciación que le es propio. Porque si [la fotografía] no es iniciación, no es nada.

Que existe un secreto; que vivimos, de la vida, una apariencia; que las fuentes de aquel secreto se han perdido y que [la fotografía] pretende reconquistarlas, son los postulados más o menos implícitos en toda la gran corriente humanística que me guía.

No puedo dar una referencia más precisa. Este afán constante, esta porfía por abrir las compuertas de oro se encuentra, más o menos velado, detrás de cada una de estas [fotografías], en cada sombra, en cada textura. Es, quizá, lo único que las justifica.

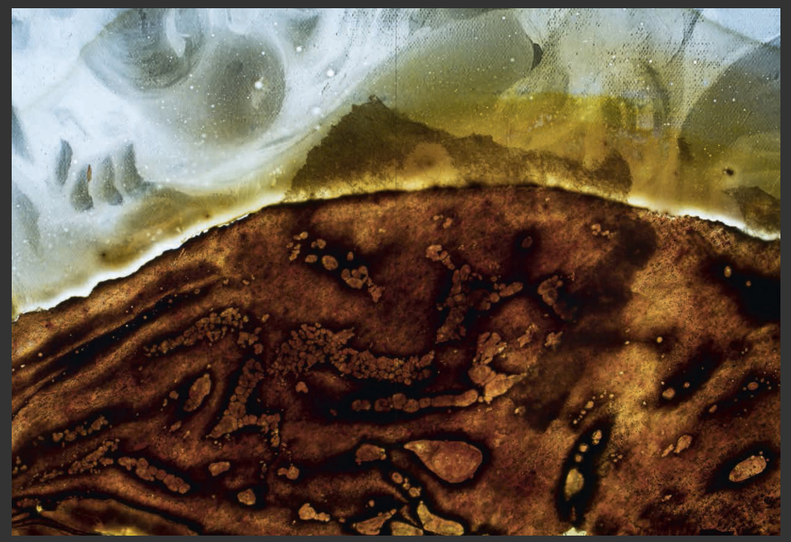
Pero no os forjéis demasiadas ilusiones. Yo soy el primer decepcionado. Muchos años de trabajo obstinado no han servido más que para evidenciarme a mí mismo la existencia de este más allá fabuloso, que los más osados consideran quimérico perseguir.

Me han servido, también, para persuadirme de que la muerte es un nacimiento mayor.

Es como decir que considero este libro de [fotografías] como un prólogo a [la fotografía].

[Gracias, Josep Palau i Fabre]

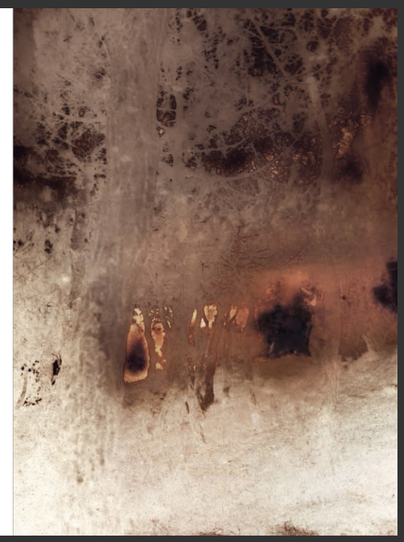

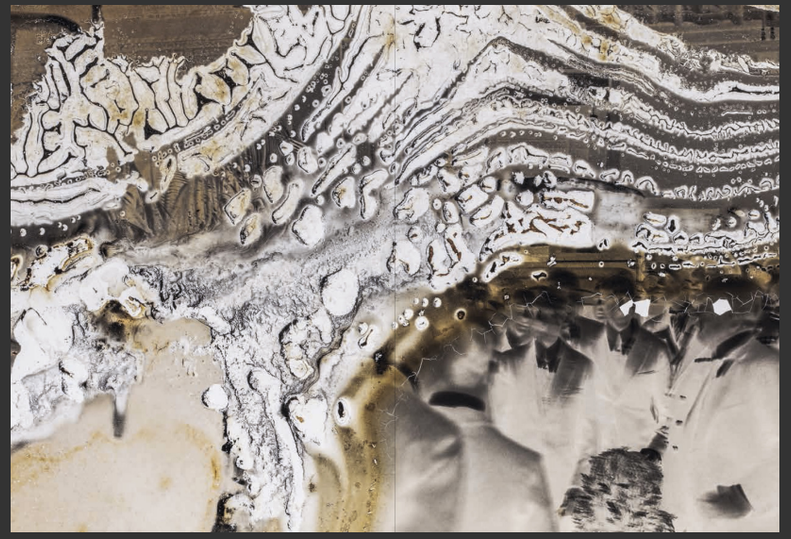

Vegetal —o animal— i sens bri de raó,
confós amb la natura ardent i solitària.

Vegetable — or animal — with not a scrap of reason,
Fused with nature, ardent and solitary.

Vegetal —o animal— sin pizca de razón,
fundido a la Natura, ardiente y solitaria.

Des del teu mal, des de la teva entranya, desde les
teves llàgrimes, vull ser una veu —germinal.
Jo vull desnaixer en tu...
fins que jo sigui pols estremida, pol·len del teu ventre.

From your suffering, from your insides, from your
tears, I want to be a voice — germinal.
I want to be unborn in you...
Till I am shaken dust, pollen of your belly.

Desde tu mal, desde tus entrañas, desde tus
lágrimas, quiero ser una voz —germinal.
Quiero en ti desnacer...
hasta que yo sea polvo estremecido, polen de tu vientre.

Direcció: Manuel Guerrero Brullet
Coordinació: Míriam Romeu (ILC) i Anna Perera (UdG)
Comitè Científic:
Laura Borràs
Mariàngela Vilallonga
Maria Choya
Pascale de Schuyter
Xavier Pla
Manuel Guerrero

En el marc de l'Any Palau i Fabre, el *Simposi Internacional Josep Palau i Fabre (1917-2008). L'Alquimista*, va contribuir a estudiar i donar a conèixer l'obra múltiple d'un dels grans escriptors catalans de la segona meitat del segle XX.

El *Simposi Internacional Josep Palau i Fabre (1917-2008). L'Alquimista*, va tenir una sessió d'obertura, a l'Institut français de Barcelona, dedicada a Palau i Artaud, el dijous 9 de novembre de 2017. Durant l'any 2018 es van organitzar dues altres sessions: el 2 de març, dedicada a la seva poesia, assaig i narrativa, a l'Institut d'Estudis Catalans, a Barcelona; i el 3 de març, centrada en la seva obra dramàtica i en la seva relació amb Picasso, a la Fundació Palau, a Caldes d'Estrac.

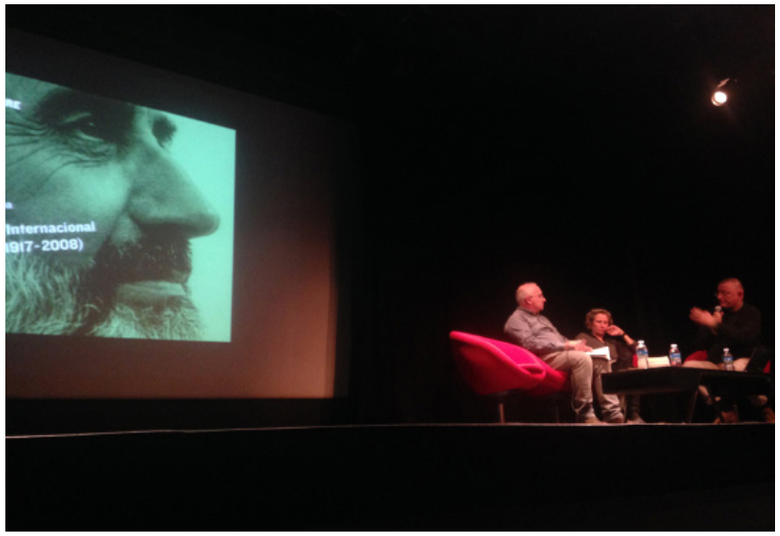
El Simposi, organitzat per la Fundació Palau, la Institució de les Lletres Catalanes, l'Institut d'Estudis Catalans, l'Institut français de Barcelona i la Universitat de Girona, va comptar amb la col·laboració de la Universitat d'Alacant, la Universitat Autònoma de Barcelona, la Universitat de Barcelona i la Universitat de les Illes Balears.

Programa Obertura Simposi en pdf

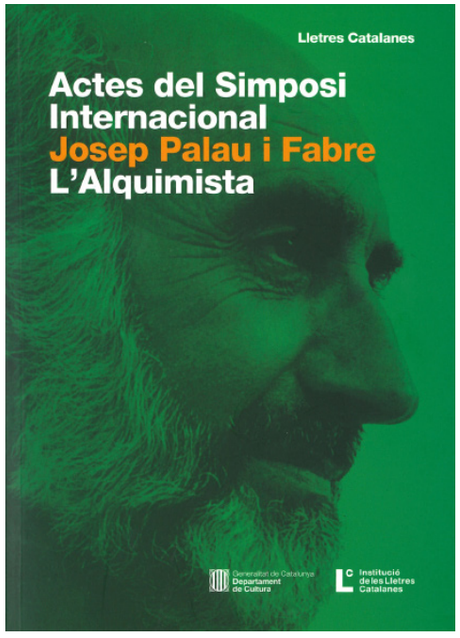
Programa Simposi en pdf

Fotografies: Fundació Palau

Coberta del llibre de les *Actes del Simposi Internacional Josep Palau i Fabre. L'Alquimista*.

Ponents

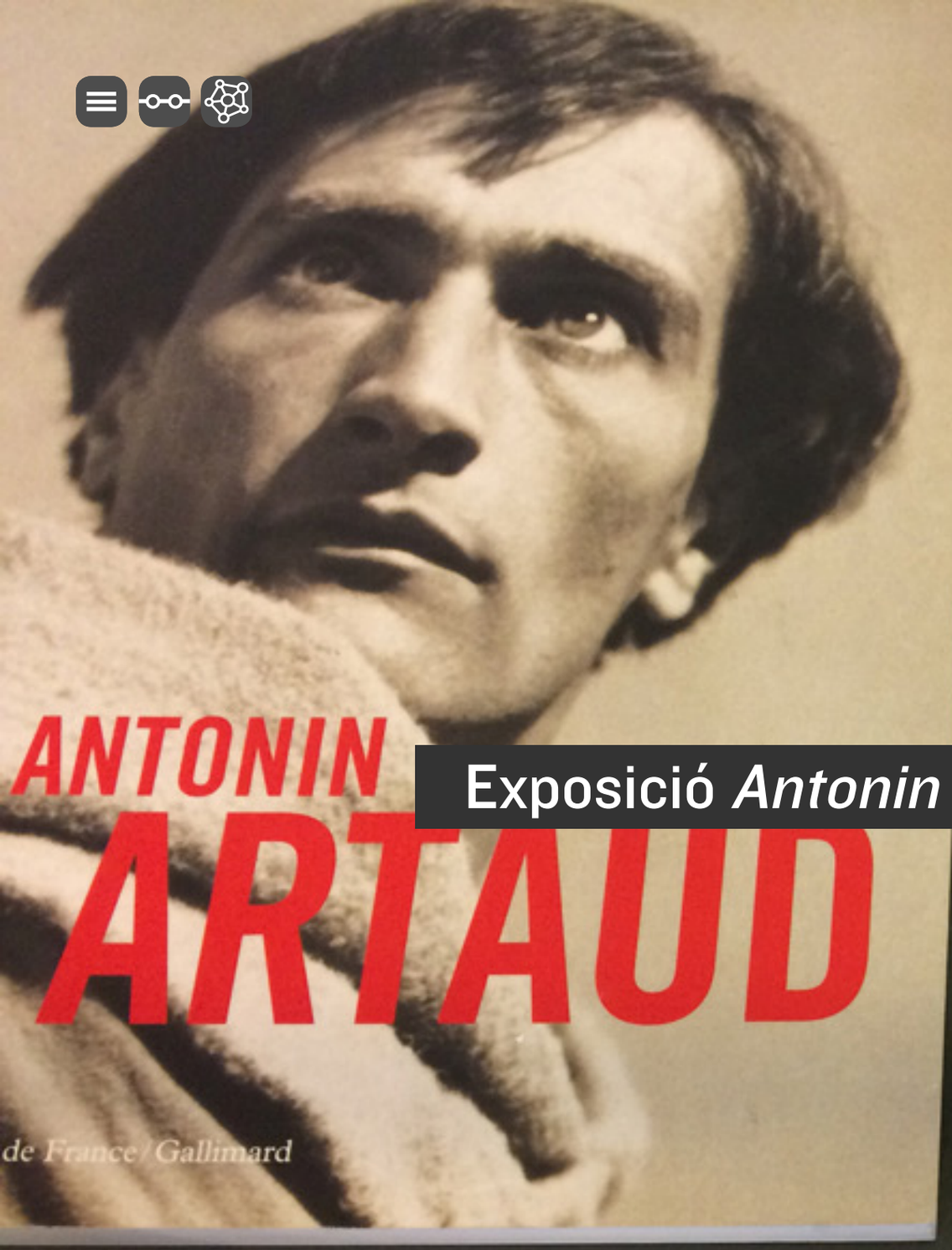
- Joandomènec Ros
- Joan Noves
- Jordi Malé
- Manuel Guerrero
- Francesco Ardolino
- Àlex Broch
- Vicenç Altaió
- Jordi Coca
- David Castillo
- Carles Rebassa
- Rafel Fernández
- Montserrat Reig
- Jaume Pòrtulas
- Eduard Vallès
- Maria Choya
- Jèssica Jaques
- Pilar Parcerisas
- Maria Josep Balsach

Accés a la llista de reproducció de totes les ponències

Exposició *Antonin Artaud i Josep Palau i Fabre*

Després de la mort de Paule Thévenin, l'edició de les obres d'Antonin Artaud es renova amb la col·laboració d'Évelyne Grossman, que fa una nova edició de la seva obra, *Oeuvres* (2004) a la col·lecció Quarto de Gallimard i edita els *Cahiers d'Ivry (février 1947-mars 1948)* (2011), i altres textos i dibuixos com *50 dessins pour assassiner la magie* (2004). El 2006 la Bibliothèque Nationale de France dedica una gran exposició a Antonin Artaud. El 2013, en edició d'Alain Milon i Ricard Ripoll, es publica el volum *Artaud, autour de Suppôts et Suppliciations*, que inclou, entre d'altres textos i estudis de diversos autors, la correspondència entre Palau i Fabre i Artaud.

Après la mort de Paule Thévenin, l'édition des œuvres d'Antonin Artaud se renouvelle avec la collaboration d'Évelyne Grossman, qui propose une nouvelle édition de son œuvre, *Œuvres* (2004) dans la collection Quarto de Gallimard. Elle édite également les *Cahiers d'Ivry (février 1947-mars 1948)* (2011), ainsi que d'autres textes et dessins tels que *50 dessins pour assassiner la magie* (2004). En 2006, la Bibliothèque nationale de France consacre une grande exposition à Antonin Artaud. En 2013, le volume *Artaud, autour de Suppôts et Supplications*, qui inclut, parmi d'autres textes et études de divers auteurs, la correspondance entre Palau i Fabre et Artaud est publié et édité par Alain Milon et Ricard Ripoll.

L'Alquimista

Exposició *Josep Palau i Fabre i Antonin Artaud*

Josep Palau i Fabre (1917-2008), el gran poeta, dramaturg i assagista, reconegut internacionalment com un dels més importants especialistes en Picasso, va ser un dels principals introductors d'Antonin Artaud a la cultura catalana. El 1946, quan es trobava en exili voluntari a París, Palau i Fabre va descobrir l'obra d'Artaud. Primer va llegir *Le Théâtre et son Double* i després va quedar impactat amb les *Lettres de Rodez*. En un moment de profunda crisi personal, l'obra d'Artaud va ser un autèntic revulsiu per a ell. L'entusiasme que li despertà la seva obra va fer que el volgués conèixer. El 2 de desembre del 1947 Palau i Fabre va anar a trobar Artaud al sanatori d'Ivry. Al llarg d'uns mesos, fins a la mort d'Artaud, el març del 1948, Palau i Fabre el va visitar a Ivry. Va ser una relació tensa i dura que va marcar per sempre més la seva experiència vital i creativa. Posteriorment, Palau i Fabre va escriure l'assaig *Antonin Artaud i la revolta del teatre modern* (1976), i va traduir una selecció dels seus poemes al llibre *Versions d'Antonin Artaud* (1977). Aquesta exposició mostrà una part dels documents, cartes, dedicatòries, llibres, revistes que Palau i Fabre tenia d'Artaud, testimoni d'aquesta relació personal.

Una producció de l'Institut français de Barcelona i la Fundació Palau
Dates: del 9 de novembre al 9 de desembre del 2017
Selecció i textos: Manuel Guerrero Brullet
Disseny gràfic: Mariona Garcia
Arxiu: Alícia Vacarizo

Fotografies: Mariona Garcia

Instal·lació *La rel de l'arbre és una roda. Perejaume*

Fotografia: Jordi Parra

El títol de la instal·lació prové de "La raïl de l'arbre és una roda", paraules de Ramon Llull que apareixen en el llibre *Començament de medicina*. En paraules de Perejaume:

"La sintaxi de tota l'obra de Llull és veritablement forestal, tant per la figura repetida d'arbre amb que imatja i branca els diversos coneixements, com per la manera i la ufana amb què s'hi arboren tota mena de connexions i demostracions analògiques. Si hi ha dos elements constitutius en el sistema d'argumentació de l'Art, aquests són sens dubte: les derivacions en branca i les combinacions en roda —figures giratòries, emmirallaments, cercles relacionals—.

Certament, l'Art s'arbra i roda, tota ella. Per això, la possibilitat de rodar-hi d'arrel resulta tan meravellosa com pràctica. Només així, la coreografia dels arbres, la claredat mecànica de les raons i el desconcert que tot plegat pugui suscitar, arriben a ajustar-se a una possible pretensió general de plantar tots els arbres en roda en tant que línies convergents o divergents d'una mateixa esfera".

Unes paraules que deixen entreveure com la fusió d'imatge i música esdevé una mena de recitació meditativa que ens retrotreu a principis primordials de la nostra pròpia existència.

Una producció del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona
Idea original: Perejaume
Dates: del 24 de març al 22 d'abril de 2018
Disseny: Angel Uzkiano
Gràfica: Maud
Muntatge i il·luminació: Joan Mascarell i Toni Giró

El projecte artístic de Perejaume ha contemplat des dels seus inicis un estret vincle amb la natura, viscut en i per la natura, amb el paisatge com a escenari i amb les “manifestacions arbòries”, com ell mateix les anomena, contemplades i presentades amb una gran diversitat, com per exemple, en el seu llibre de poemes “Obreda” (2003), en el qual també recull les seves reflexions continuades sobre la natura i més concretament sobre el bosc que l’envolta a la seva casa-taller del Montnegre.

Fotografia: Jordi Parra

Jo sóc el meu propi experiment.

Josep Palau i Fabre

Organització i producció: Grup Escafandre de l'Associació l'Espantaocells, Sant Feliu de Codines.
Comissariat: Àngels Rosés
Dates: 4 de juny 2017 a Sant Feliu de Codines,
11 de novembre de 2017 a la Fundació Palau, Caldes d'Estrac;
6 d'abril 2018 a La Garriga;
15 de setembre 2018 a Caldes de Montbui

Escafandre és un grup heterogeni i canviant d'artistes de diferents disciplines que s'apleguen a l'entorn d'un projecte comú, en aquest cas, el desig d'aprofundir en l'obra de Palau i Fabre i, més concretament, en els seus *Poemes de l'Alquimista*, cercant diferents punts de vista i provocant un diàleg obert que ens meni a l'obra amb total llibertat artística.

Conflueixen en aquesta exposició-homenatge la dansa, la pintura, la música i la paraula, interpretada pels diferents artistes que són interpel·lats per la poesia de Palau i Fabre.

Els artistes participants són:
Xavier Alsina, Antoni Carné, Núria Dardinyà i Daniel Pérez, Marta Castelar, Carme Castellví, Anet Duncan, Verònica González, Teresa Gómez Martorell, Jaume Guardis, Ona Mestre, Jaime Moroldo, Tomàs Pariente, Stefano Puddu, Anna Maluquer, Àngels Rosés, Núria Rossell, Jordi Sarrate, Pepa Vila.

Catàleg en pdf

L'Alquimista

Concert *Josep Palau i Fabre en l'alquímia musical*

Fotografia: Fundació Palau

Organització i producció: Fundació Palau, Caldes d'Estrac
Dates: 22 de maig de 2017 a la llibreria Jaimes de Barcelona
27 de maig de 2017 a la Fundació Palau de Caldes d'Estrac

Un concert que aplega distintes veus musicals de compositors catalans actuals i en progrés, que se sumen a l'homenatge a Palau i Fabre en l'any del centenari. També la música és per excel·lència una transmutació, una alquímia de les més especials i factibles: no és res palpable (les notes escrites en pentagrames són mers símbols), en un moment determinat es manifesta a través de veus i instruments i torna a desaparèixer, deixant la seva impressió perenne en l'esperit humà. Amb aquest concert es fa el procés a la inversa: volem restituir en forma de música les impressions que han causat en els compositors la lectura dels poemes de Palau i Fabre: alquímia sobre alquímia. Una meravella digna d'ell.

Música de Josep Soler, Jesús Rodríguez-Picó, Salvador Brotons, Jaume Creus, Llorenç Balsach.

Intèrprets: David Sanz, guitarra, professor del Conservatori d'Andorra; Jordi Gendra, flauta, membre de l'Ensemble Instrumental de Barcelona i solista de l'Orquestra de Cambra de Granollers; Montserrat Bertral, mezzo.

Reedició de *Contes despullats* i *La tesi doctoral del diable*

Josep Palau i Fabre
Contes despullats i *La tesi doctoral del diable*
Pròleg de Julià Guillamon
Barcelona: Proa, 2017

"A *Contes despullats* i *La tesi doctoral del diable* hi ha un Palau solar, feliç i vital. Editar de nou aquests llibres és retornar a un dels millors moments de la seva vida d'escriptor". Amb aquesta celebració es tanca el pròleg de Julià Guillamon, que presenta el Palau i Fabre narrador que es va donar a conèixer als vuitanta.

"Havia encetat", citem de nou Guillamon, "un camí poc habitual en la narrativa catalana del segle XX: el conte visionari, el conte filosòfic, que té una llarga tradició en la literatura occidental des del segle XVIII: de Voltaire a Balzac i Poe i dels decadentistes francesos a Papini, Huxley o Bontempelli, autors que havien estat molt divulgats a Catalunya, als anys trenta."

Pdf pròleg Julià Guillamon

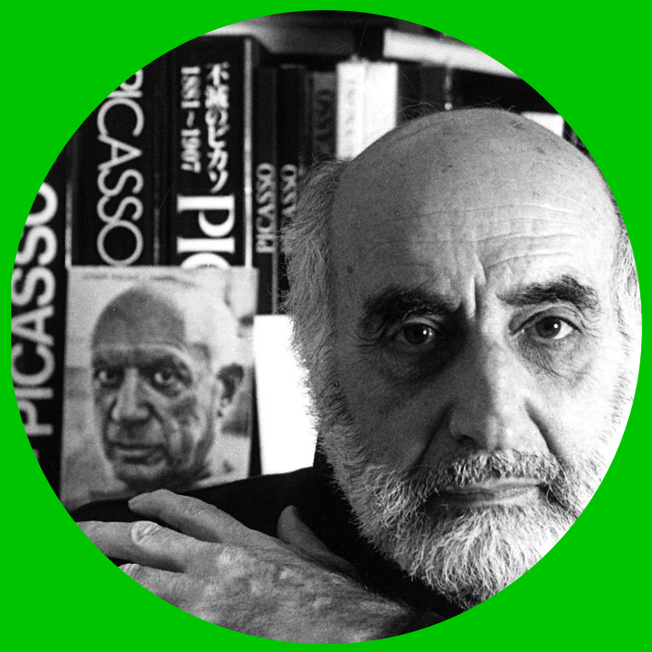

Josep Palau i Fabre
Poemes de l’Alquimista
Barcelona: Proa, dotzena edició, 2019

Poemes de l’Alquimista és el llibre central de l’obra de Palau i Fabre, i un dels llibres cabdals de la poesia catalana del segle xx. “Aquest llibre és el procés (en el sentit de trajectòria i en el sentit jurídic transcendent) de la poesia moderna. Un afany de veure-m’hi absolut, d’abastar-me amb el meu propi esguard, hi presideix. Aquesta aventura temerària ha donat, en altres, la follia, el desdoblament, la desintegració. És per aquesta darrera ferida, sobretot, que em reconec,” escriu Palau al pròleg.

Poemes de l’Alquimista és un llibre amb una llarga història d’edició. La primera edició clandestina, va aparèixer datada a París, el 1952, quan Palau vivia en exili a la capital de França. El llibre recull i reordena els llibres del poeta apareguts fins aleshores en un volum en el que Palau dona per tancada la seva obra poètica. Alhora que inclou els assaigs i notes que obren el que en dirà els *Quaderns de l’Alquimista*. Posteriorment, el 1972, va aparèixer una segona edició censurada. El 1977 s’estampa la tercera edició restaurada. No serà fins al 1997 que apareix la vuitena edició que el poeta ja dona com a definitiva.

Palau i Picasso

Sens dubte, Picasso fou una de les grans obsessions i l'objecte d'estudi més important de la seva obra. L'artista i la seva relació amb Catalunya, que Palau i Fabre estudià en profunditat, van estar ben presents en la celebració de l'Any. Els volums de la seva monumental bibliografia de Picasso, publicats en diverses llengües, l'han convertit en una de les grans autoritats mundials: *Picasso vivent (1881-1907)* (1981), *Picasso: cubisme (1907-1917)* (1990), *Picasso. Dels ballets al drama (1917-1926)* (1999) i *Picasso. Del minotaure al Gernika (1927-1939)* (2011).

L'exposició *Palau mira Picasso*, comissariada per Víctor Fernández es va presentar al Museo Casa Natal de Picasso de Màlaga, a la Fundació Palau de Caldes d'Estrac, al Centre Cultural Blanquerna de Madrid, al Museu de Mataró i al Centre d'Études Catalanes de París. L' àmbit dedicat a Palau i Fabre a l'exposició *Picasso. Chefs-d'oeuvre* del Museu Picasso de París n'és un altre testimoni.

< Josep Palau i Fabre al carrer Bruc, Barcelona, 1992.
Fotografia: Joan Corominas Salom

Picasso amb Josep Palau i Fabre i Pierre Daix. Cannes, 08.05.1965. Fotografia: Jacqueline Roque

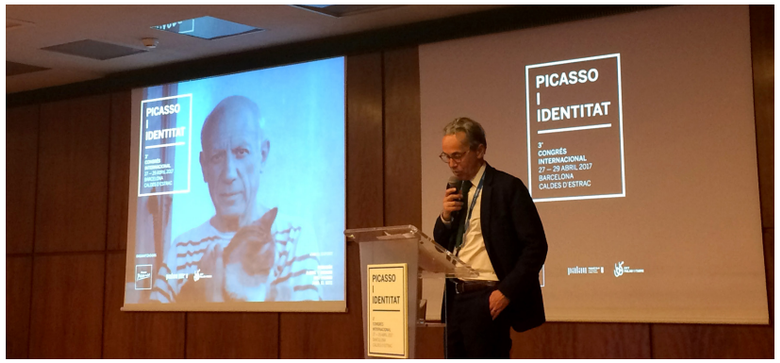

PICASSO I IDENTITAT

3ER
CONGRÉS
INTERNACIONAL
27 — 29 ABRIL 2017
BARCELONA
CALDES D'ESTRAC

La Fundació Palau forma part de la xarxa internacional de centres i museus amb obra de Picasso. En el marc de l'Any Palau i Fabre i de la iniciativa internacional "Picasso-Mediterranée", impulsada pel Museu nacional Picasso de París, la Fundació Palau ha col·laborat amb el Museu Picasso de Barcelona en l'organització del 3r Congrés Internacional dedicat a Picasso. En aquesta ocasió, aquest fòrum anual de referència dels estudis picassians ha estat dedicat al concepte de "Picasso i identitat", que engloba una àmplia diversitat de possibilitats, des de les concepcions populars de l'artista fins a la seva identitat política, passant per una consideració de la geografia cultural o l'impacte del gènere i la sexualitat en la seva obra. També s'ha tingut en compte el llegat picassià de Josep Palau i Fabre, preservat per la Fundació Palau, i el seu paper com a biògraf i com a constructor de la identitat i la vinculació de l'artista amb Catalunya.

Organitzen: Museu Picasso de Barcelona i Fundació Palau
Dates: 27-29 d'abril del 2017
27 i 28 d'abril al Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Barcelona
29 d'abril Hotel Colon, Caldes d'Estrac

Fotografies: Fundació Palau

Programa del Congrés en pdf

Picasso parteix de zero, per fer-ho tot possible.

Josep Palau i Fabre

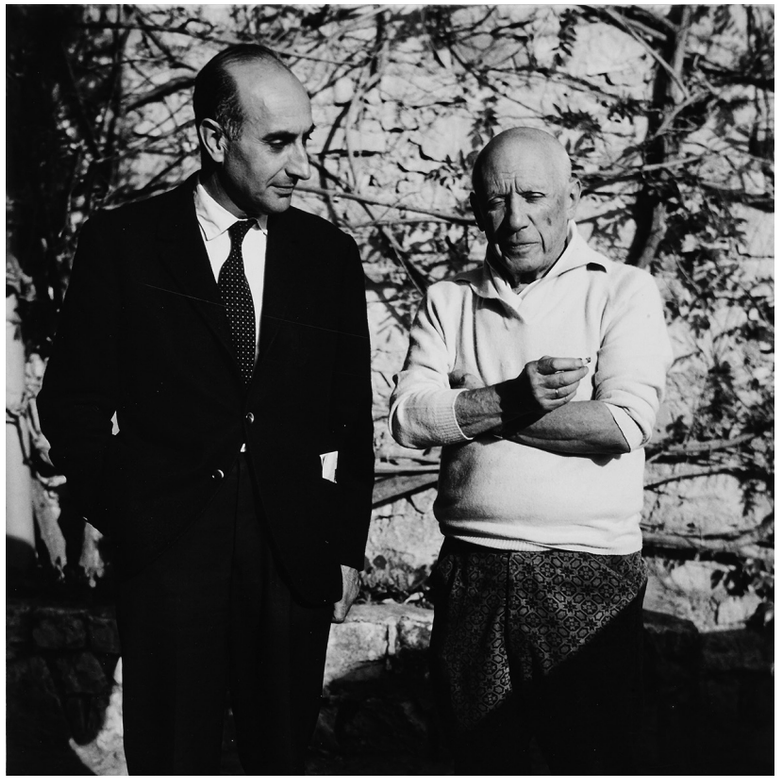
Palau i Picasso

Exposició *Palau mira Picasso*

Fundación Picasso. Casa Natal, Málaga

La mostra celebra l'amistat entre l'escriptor català i l'artista malagueny. Palau va ser un dels autors que millor va saber observar la vida i l'obra de Pablo Picasso. És justament la capacitat de mirar de Palau, investigador picassià i fidel amic del pintor, el que es vol mostrar, per això l'exposició es basa en el mateix arxiu del poeta, amb una selecció de les fotografies que va prendre durant el seu seguiment picassià. Són imatges, majoritàriament inèdites, en què retrata Picasso, però també aquells llocs i persones relacionats amb la biografia de l'artista. La sèrie està formada per un centenar d'imatges que serveixen per construir aquest relat que testimonia la biografia de Picasso i la del mateix Palau. Així hi ha imatges dels escenaris relacionats amb el pintor a Màlaga, Corunya, Barcelona, Madrid, Horta de San Joan o Gósol, i també França, Itàlia i Holanda. Cal destacar les imatges d'una visita a Picasso del 22 d'abril de 1964. A aquestes imatges se li sumen documents amb un valor especial, com són les dedicatòries i els retrats fets per Picasso a Palau, així com les anotacions autobiogràfiques o sobre obres concretes que l'artista va fer al poeta.

Coproducció de la Fundació Palau i
la Fundación Picasso. Casa Natal de Málaga
Comissari: Víctor Fernández
Documentació: Alícia Vacarizo
Dates: Fundación Picasso.
Casa Natal de Málaga, del 22.06.17 al 8.10.17
Fundació Palau, Caldes d'Estrac, del 19.10.17 al 14.01.18
Centre Cultural Blanquerna, Madrid, del 20.04.18 al 23.06.18
Centre d'Estudis Catalans de París, del 27.09.18 al 26.10.18

Fotografia: Jacqueline Roqué

Dossiers exposició en pdf

Palau
MIRA A
Picasso

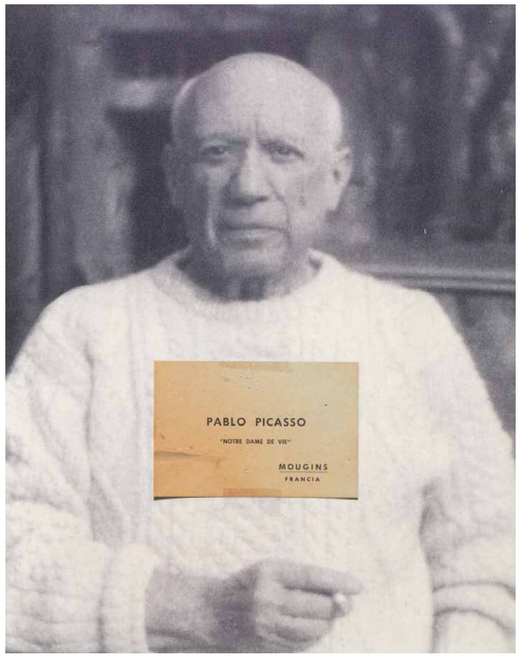

Corunya
Barcelona

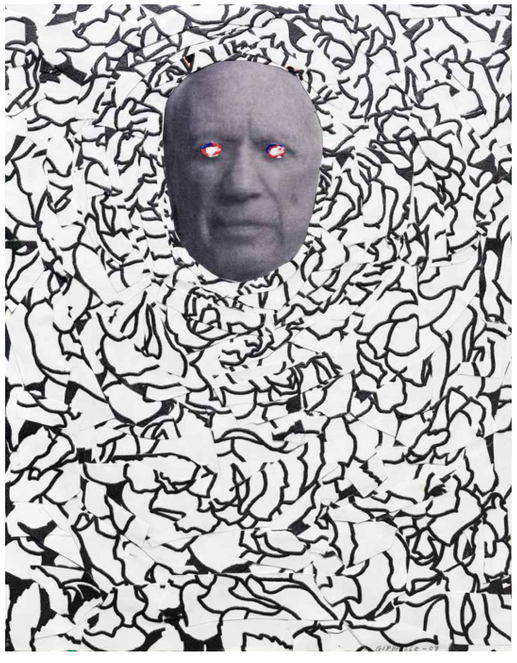

París

Jacqueline, madame Leiris, Michel Leiris, Monsieur Kahn et
Picasso y, muy formalmente, delante de mí, le hace la pregunta
de su obra y trabajan sobre usted, ¿quién cree que confía más?
usted confía más?
diversos nombres a la vez como respuesta, por lo menos nueve
quella voz apagada que a veces empleaba para afirmarse
ión por mi parte, dijo:

Italia

La Corunya

Esquerra: Antoni Muntadas. *Sense títol,* 2007. Paper d'estrassa sobre fotografia impresa sobre fusta. VEGAP, Barcelona, 2019.

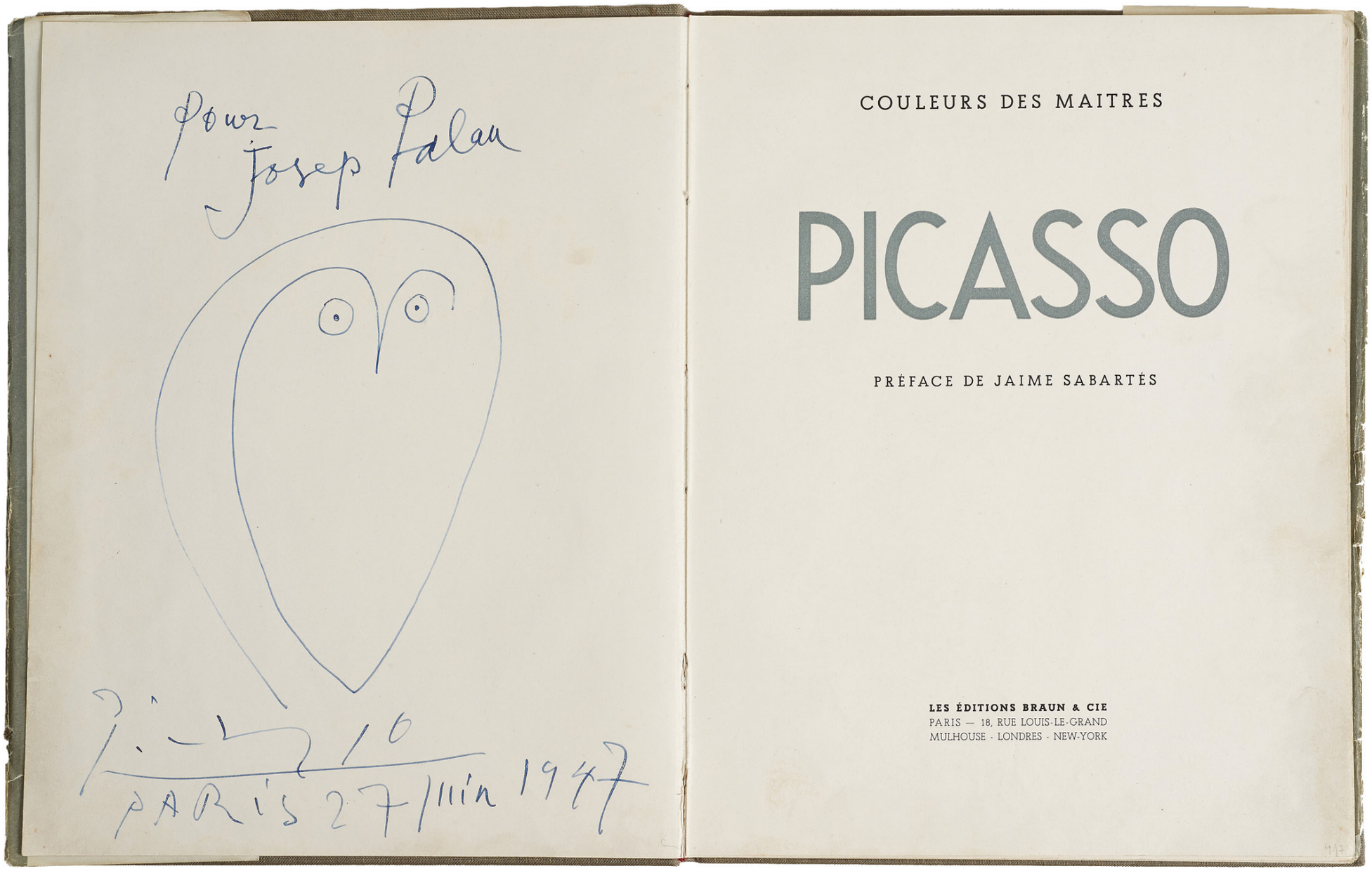
Centre: Luis Gordillo. *Homenatge,* 2007. *Collage* sobre fotografia impresa sobre fusta. VEGAP, Barcelona, 2019.

Dreta: Carles Pazos. *Sense títol,* s/f. Tècnica mixta sobre fotografia impresa sobre fusta.

La mostra es complementa amb la influència que ha tingut la mirada de Palau sobre Picasso en una sèrie d'artistes. A partir d'un retrat fotogràfic del pintor fet pel poeta, un conjunt de creadors van realitzar les seves interpretacions personals. Els artistes són Antoni Tàpies, Luis Gordillo, Antoni Llena, Antoni Muntadas, Carlos Pazos, Perejaume i Joan Fontcuberta.

De l'exposició s'ha editat un catàleg, en castellà i català, produït per la Fundación Picasso Casa Natal de Màlaga i la Fundació Palau de Caldes d'Estrac. Inaugurada a Màlaga, el juny del 2017, la mostra s'ha pogut visitar a Caldes d'Estrac, Barcelona, Madrid, Mataró i París.

Catàleg de l'exposició en pdf

Primera dedicatòria de Picasso a Josep Palau i Fabre. Fotografia: Sucesión Pablo Picasso, VEGAP, Madrid, 2019.

Palau i Picasso

Exposició *Picasso. Chefs-d'oeuvre !*

10

« Regarder la production de Picasso, découvrir son œuvre, doit toujours générer une euphorie, parce qu'il est, plus que tout, vital. », Josep Palau i Fabre, Barcelone, 16 février 2003.

Estimat Picasso (*Cher Picasso*) : tel est le titre d'un ouvrage écrit par Josep Palau i Fabre (1917-2008), poète et écrivain catalan, qui se lie d'amitié avec l'artiste au cours des années 1960. Il consacre plus de vingt ouvrages à Picasso et lui réserve une place de choix dans sa collection, aujourd'hui conservée par la Fundació Palau à Caldes d'Estrac, dans la province de Barcelone. Au sein de cet ensemble, les nombreuses dédicaces que Picasso adresse à Palau i Fabre témoignent des liens étroits qui ont uni l'artiste et le biographe. L'écrivain, par ses travaux comme par sa collection, permet une double lecture de l'œuvre de Picasso : auteur d'une œuvre scientifique et littéraire qui érige l'artiste espagnol en génie du XXe siècle, il laisse aussi entrevoir une conception du chef-d'œuvre privée et quotidienne, comme en témoigne le théâtre de marionnettes réalisé par Picasso pour sa fille Maya en 1942, présenté dans cette salle.

Josep Palau i Fabre

"Looking at Picasso's production, discovering his work, must always generate a beneficial euphoria, because he is, beyond all else, vital.", Josep Palau i Fabre, Barcelona, 16 february 2003.

Estimat Picasso (Dear Picasso), this is the title of one publication by Josep Palau i Fabre (1917-2008), the Catalan poet and writer, who became friends with the artist in the 1960s. He dedicated more than twenty works to Picasso and gave him pride of place in his collection, today kept by the Fundació Palau in Caldes d'Estrac, in the province of Barcelona. Within this collection, the many dedications Picasso wrote to Palau i Fabre attests to the close bond between the artist and the biographer. Through his publications and collection, the writer offers a dual reading of Picasso's work, authoring both literary and scientific studies that portray the Spanish artist as a genius of the 20th century and presents a glimpse of the private and everyday creation of a masterpiece, as exemplified by the marionette theater made by Picasso for his daughter Maya in 1942, exhibited in this room.

Organització: Musée Picasso de París
Dates: 4 de setembre del 2018 al 13 de gener del 2019
Fotografies exposició: Musée National Picasso, París

Quin sentit té la noció d'obra mestra per Picasso? L'exposició *Picasso. Chefs-d'oeuvre !* respon a aquesta qüestió tot reunint al Museu Picasso obres mestres dels més importants museus del món algunes d'elles presentades per primera vegada a París. Gràcies a préstecs excepcionals obres mestres de tot el món dialoguen amb obres del Museu nacional Picasso de París. El recorregut de l'exposició destaca la recepció crítica, les mostres més importants, les revistes i les obres que han acompanyat les obres i que han contribuït a forjar l'estatus d'obres mestres.

Palau i Fabre, autor de més de vint obres de referència sobre Picasso, té un espai singular dedicat dins de l'exposició, comissariat per Maria Choya, on es poden veure algunes de les obres, dedicatòries i documents de la seva col·lecció particular conservada a la Fundació Palau.

Dossier de premsa de l'exposició en pdf

El teatre

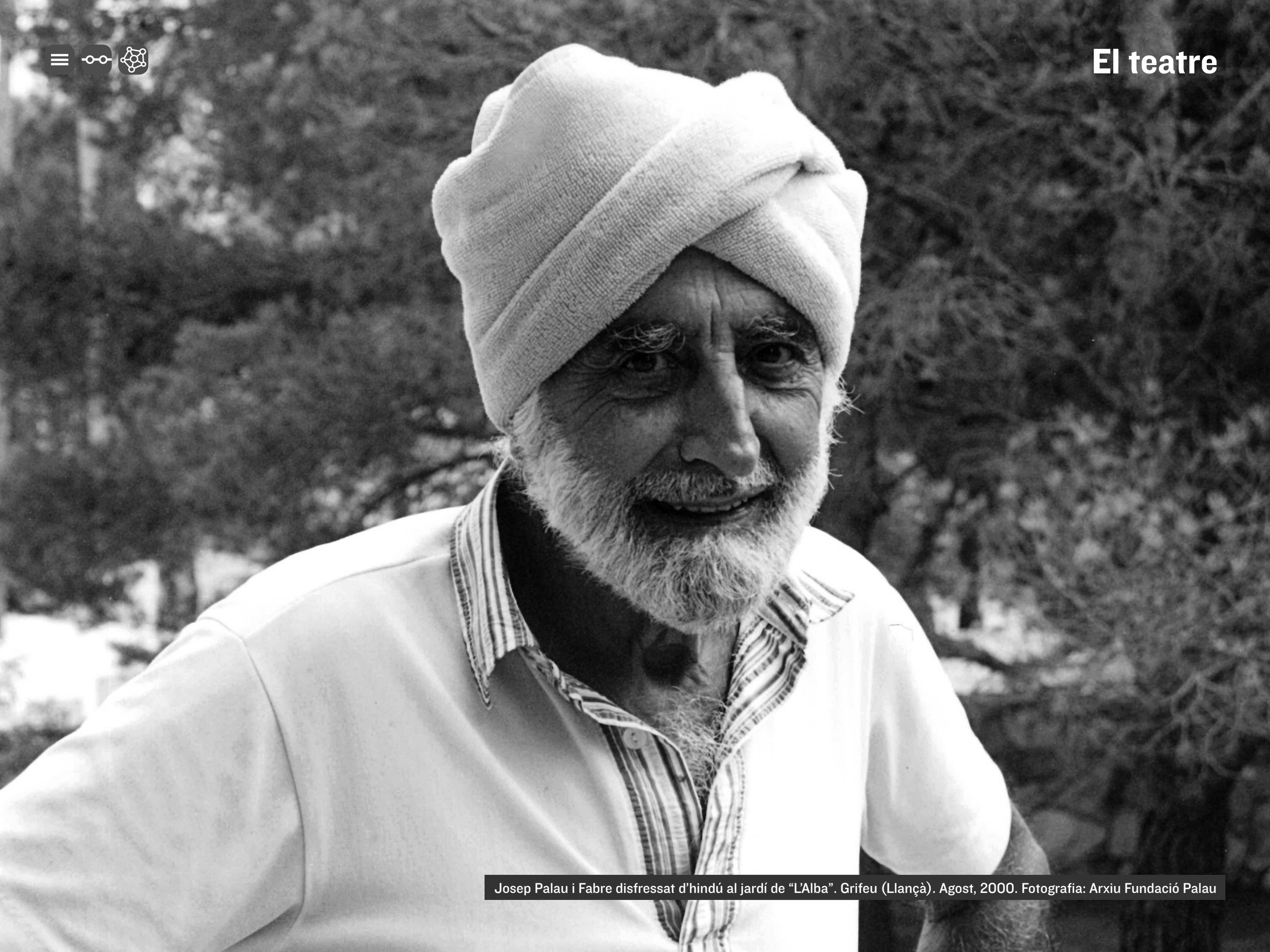

Probablement, l'obra dramatúrgica i l'assaig teatral de Josep Palau i Fabre és encara una de les parts de la seva producció literària més poc conegudes. És per això que la relació de Palau amb el teatre mereix un àmbit d'atenció especial.

L'Any Palau i Fabre col·laborà en la producció de nous espectacles. Òmnium Cultural i la Fundació Palau van produir un espectacle, *La llavor de l'amor*, amb l'actriu Montse Guallar i el músic Max Sunyer, i en el marc del Festival Poesia i+ es va presentar una lectura dramatitzada a partir del text *Estimat Picasso*, amb Lluís Homar i Clara Segura, dirigits per Pere Vilà.

Han estat nombroses les lectures i recitals, en formats diferents, de l'obra poètica i dramatúrgica de Palau per tots els territoris dels Països Catalans.

< Josep Palau i Fabre. Fotografia: Thérèse Le Prat

Josep Palau i Fabre disfressat d'hindú al jardí de "L'Alba". Grifeu (Llançà). Agost, 2000. Fotografia: Arxiu Fundació Palau

Espectacle *La llavor de l'amor* per Montse Guallar i Max Sunyer

La llavor de l'amor és un espectacle a partir de poemes i textos sobre art de Josep Palau i Fabre en forma de recital-lectura a càrrec de l'actriu Montse Guallar i el músic Max Sunyer que toca la guitarra en directe. Es tracta d'una nova producció, en el marc de l'Any Palau i Fabre, d'Òmnium Cultural i la Fundació Palau, amb la col·laboració del Museu Picasso, que va commemorar el treball i la influència que Josep Palau i Fabre, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 1999, va tenir sobre l'època i diverses generacions de poetes i crítics d'art. Es va presentar al Museu Picasso de Barcelona el 24 d'abril del 2017 i va voltar per diverses seus d'Òmnium de tot el territori al llarg del 2017 i el 2018.

Coproducció de: Fundació Palau amb Òmnium Cultural
Amb la col·laboració de: Museu Picasso de Barcelona
Dates: 24.06.17 al Museu Picasso de Barcelona
06.07.17 Nits als badius, Badalona
23.09.17 al Museu d'Història de Catalunya, Barcelona
5.11.17 a Can Lleonart, Alella
25.01.18 a la Fundació Palau, Caldes d'Estrac
21.02.18 a la Casa Vicens, Barcelona
16.03.18 a la Casa de la Paraula, Santa Coloma de Farners
16.04.18 a l'Ateneu de Cerdanyola del Vallès
30.06.18 a la Fundació l'Olivar de Ventalló

Fotografia: Fundació Palau

Video de l'espectacle

La Nit Palau i Fabre, organitzada per l'AELC, en record de l'escriptor soci d'honor de l'Associació, del qual es commemorà el centenari, va tenir lloc el 19 de maig del 2017 a la Sala de llevant de la Biblioteca de Catalunya.

La vetllada va començar amb una lectura de poemes escollits per part de l'actriu Gemma Reguant, amb acompanyament musical de Marc Egea, clarinet i viola de roda. Després del bufet amb menjar i beguda, es va donar pas a la lectura en record de Josep Palau i Fabre. Van participar més de setanta amics i lectors de l'escriptor. S'hi va llegir poesia, tant els versos més emblemàtics com els més desconeguts, però també fragments dels assajos i la prosa de Palau, que va evidenciar una vegada més la força i la modernitat de la seva obra.

Organització: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC)
Amb la col·laboració de: la Institució de les Lletres Catalanes, la Fundació Palau i la Biblioteca de Catalunya
Lloc: Biblioteca de Catalunya, Barcelona
Data: 19 de maig del 2017
Fotografies: AELC

Video de l'espectacle

Lectura dramatitzada del text de Josep Palau i Fabre *Estimat Picasso* amb Clara Segura i Lluís Homar

Fotografies: Clack

Director: Pere Vilà
Actors: Lluís Homar (Josep Palau i Fabre) i Clara Segura (Jacqueline Picasso)
Lloc: Fundació Palau, Caldes d'Estrac. En el marc del Festival Poesia i+
Data: 15 de juliol del 2017

Estimat Picasso és un projecte d'espectacle de Pere Vilà. El punt de partida és una lectura dramatitzada d'un text realitzat per Pere Vilà i Ferran Joanmiquel que se situa en unes de les visites del poeta a Picasso a Mougins descrita a *Estimat Picasso*, l'obra on Palau i Fabre descriu les seves visites al pintor.
Sovint aquelles visites no tenien el resultat esperat. De vegades Picasso no el rebia, per diversos motius, malgrat que suposadament s'havia concertat aquella cita. Palau i Fabre rebia la decebedora notícia a través dels assistents de Picasso. En un parell d'ocasions, a través de Jacqueline. Els actors triats per Pere Vilà per la lectura dramatitzada van ser Lluís Homar, en el paper de Josep Palau i Fabre, i Clara Segura, com a Jacqueline.

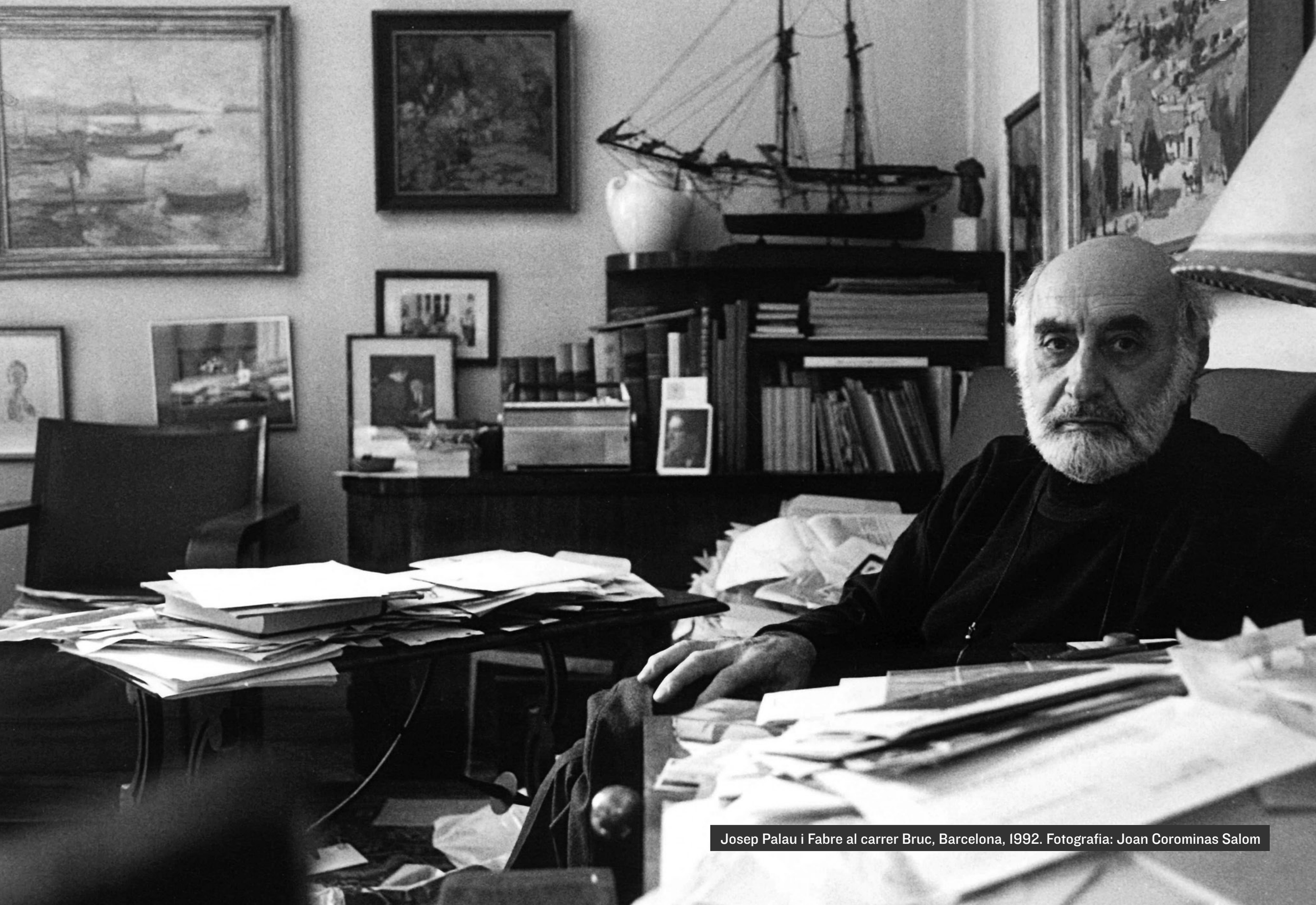
El llegat

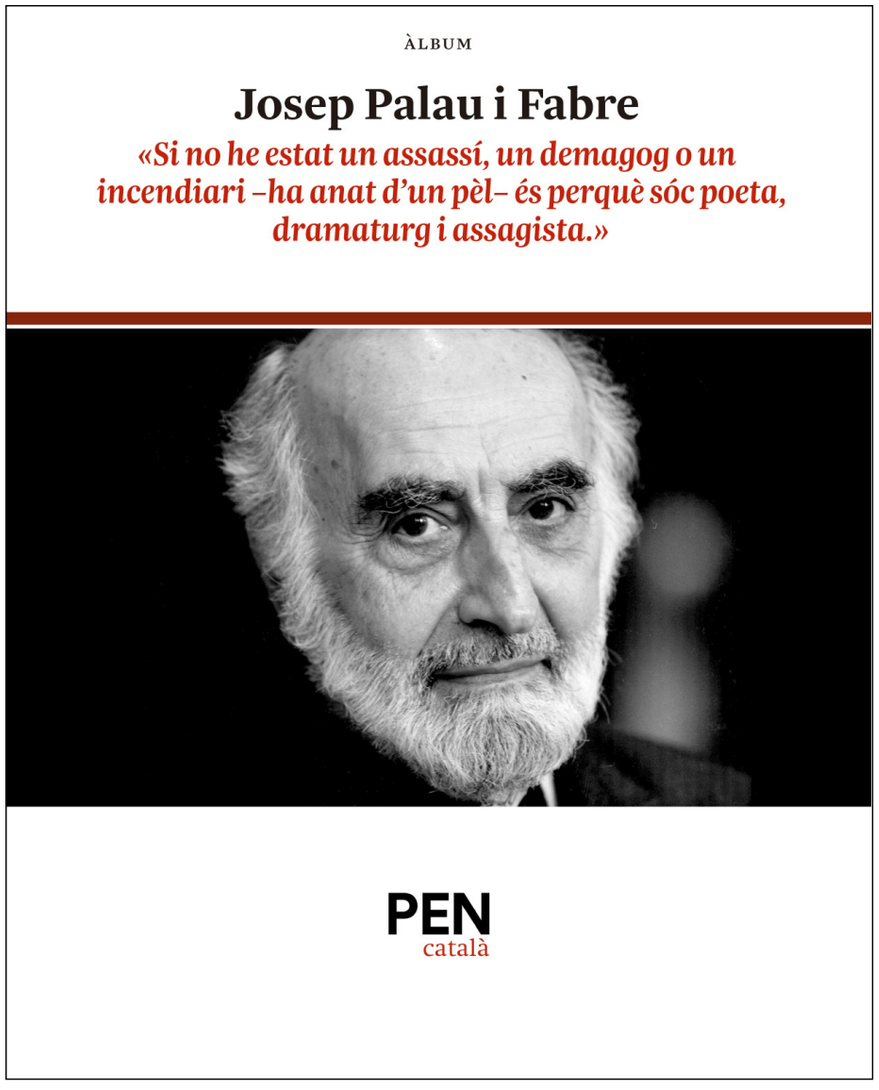
Més enllà de tota la seva obra com a autor, que cal posar en valor, és important de destacar la tasca incansable de Palau com a activista i promotor cultural. Però, sobretot, el seu llegat com a col·leccionista i creador de la Fundació Palau.

La irradiació de l'obra de Palau i Fabre entre les noves generacions de creadors és cada vegada més destacada. El Festival Poesia i+, dirigit per Pere Almeda, Martí Sales i Mireia Calafell, el 2017, i per Eduard Escoffet, a partir de 2018, que se celebra a Caldes d'Estrac, i en diversos municipis del Maresme, és un dels més actius i innovadors de la creació cultural contemporània. A més de potenciar la Fundació Palau, el centenari ha de servir per divulgar, estudiar i donar a conèixer l'obra de l'autor amb una atenció especial a les noves generacions i a l'àmbit escolar i pedagògic.

< Josep Palau i Fabre treballant. dècada 1970. Fotografia: Arxiu Fundació Palau

Josep Palau i Fabre al carrer Bruc, Barcelona, 1992. Fotografia: Joan Corominas Salom

Coberta de l'*Àlbum Josep Palau i Fabre.*

Helena Pol
Àlbum. Josep Palau i Fabre. Barcelona
Caldes d'Estrac: Centre Català del PEN Club
Fundació Palau, 2017

Josep Palau i Fabre va ser president del PEN Català del 1976 al 1979, en uns anys difícils després de la represa de les seves activitats en els darrers anys del franquisme. Com a president del PEN Català va ser l'artífex de la Trobada UNESCO/PEN que va tenir lloc a la Fundació Joan Miró de Barcelona l'octubre del 1978. Malgrat els desencontres per la llengua oficial del congrés amb Mario Vargas Llosa, que era aleshores president del PEN Internacional, Palau i Fabre va treballar incansablement per reforçar i donar veu internacional al PEN Català. Dins de col·lecció d'Àlbums editats pel PEN Català dedicats a escriptors i escriptores rellevants que han tingut una relació intensa amb l'entitat no cal dir que s'esqueia de dedicar-ne un a l'autor dels *Poemes de l'Alquimista*. Helena Pol, coordinadora de l'Àlbum, fa una síntesi biogràfica de Josep Palau i Fabre, il·lustrada amb nombroses fotografies i documents, i dedica especial atenció al pas del poeta per la presidència del PEN Català.

BARCELONA, DE NOU

PRESIDÈNCIA DEL PEN CATALÀ

A partir de 1975, Palau i Fabre s'instal·la a Barcelona i pren novament part activa en la vida cultural catalana. El 1976 assumeix la presidència del PEN català fins al 1979. Durant aquest període se celebra el Conferència Internacional del PEN a Barcelona (només el 1935 Barcelona havia estat la seu del Congrés Internacional).

La proposta de la seu barcelonina i els preparatius de la Conferència creen polèmica en els congressos d'Hamburg i de Sidney de 1977. El PEN espanyol, presidit per José Caballero Bonald, proposa que la llengua castellana sigui declarada la llengua oficial del PEN Internacional durant la reunió de Barcelona, al costat de les llengües oficials des de la seva fundació. Palau i Fabre s'oposa a Estocolm al fet que aquesta decisió es prengui a Barcelona i proposa el català com a llengua oficial.

La Conferència Internacional del PEN s'acaba celebrant a Barcelona els dies 9, 10 i 11 d'octubre de 1978, amb l'assistència de 35 centres del PEN i uns 150 escriptors convidats. Durant la Conferència té lloc la primera trobada PEN-UNESCO, la creació d'un Comitè de Programa i Traduccions, el reconeixement de l'oficialitat de la llengua catalana durant les sessions, al costat del francès i l'anglès, i l'interès per la literatura catalana en una reunió internacional d'escriptors.

«Els escriptors espanyols no han participat en el P.E.N. Club Internacional al llarg dels quaranta anys de franquisme. Els escriptors catalans hi han participat, hi han lluitat i se l'han jugada, car evidentment era una activitat clandestina. Ara els escriptors castellans s'incorporen al P.E.N. Club. Benvinguts siguin, i això és dit amb tot el respecte i sense la més mínima ironia. Un problema: el castellà no és llengua oficial al P.E.N., i el català sí, car els catalans són membres d'antic. Sorprèn que cap altre país castellanoparlant no hagi oficialitzat la seva llengua abans, però és així. Per tant la volen oficialitzar. Pretensió correcta, i no hi ha res a dir. Ara bé, per primera vegada resulta que és Barcelona la ciutat encarregada d'aplegar la pròxima reunió d'aquest Club Internacional, i resulta que els escriptors espanyols volen oficialitzar el castellà precisament a Barcelona.»

Editorial «El PEN Club i la llengua», *Canigó*, 24 de juny del 1978.

«Però el que és més de lamentar i més greu és que ni el president del P.E.N. Internacional ni la delegació del P.E.N. Español no hagin pensat abans ni puguin entendre la intervenció, enèrgica, de la delegació catalana a Estocolm demanant que no fos Barcelona el lloc on es debatés aquesta qüestió de la cooficialitat que ha estat "manipulada" i intencionadament tergiversada en les notes i articles apareguts a la premsa manifestant que aquesta oposició era a la "cooficialitat", "tout court", quan en realitat era perquè fos Barcelona el lloc on es debatés i que s'ajornés al pròxim Congrés del P.E.N. Internacional a Rio de Janeiro, com finalment així va ser acceptat.»

Àlex Broch, *Canigó*, 24 de juny del 1978.

Portada del setmanari *Canigó*, 28 de juny de 1978.

Dues pàgines de l'*Àlbum Josep Palau i Fabre.*

Exposició i cicle *Josep Palau i Fabre i el cinema*

Fotografia: Mariona Garcia

El llegat

Exposició i cicle *Josep Palau i Fabre i el cinema*
a la Filmoteca de Catalunya

Josep Palau i Fabre va ser un gran amant del cinema. Ja de ben jove, a Barcelona, va freqüentar les sales de cinema i es va interessar per la crítica i la teoria cinematogràfica. Va col·leccionar retalls d'articles i de crítiques d'autors com Josep Palau, Josep M. de Sagarra, Sebastià Gasch i Rafael Tasis, i fotografies d'actors, principalment publicades al setmanari *Mirador,* del 1929 al 1937, que va conservar entre els seus papers.

Una de les activitats que va organitzar en els seus primers anys a París va ser la projecció del film *L'espoir* (1945), d'André Malraux, a la ciutat universitària, el febrer del 1947, amb la presència i el suport de l'autor. Durant els seus anys d'exili voluntari a París va arribar a estudiar cinema, l'any 1950, a l'Institut des Hautes Études Cinématographiques i, poc després, va participar com a actor o figurant en el rodatge de diverses pel·lícules, entre les quals cal destacar *Le salaire de la peur* (1953), d'Henri-Georges Clouzot.

Una producció de la Filmoteca de Catalunya i la Fundació Palau
Dates exposició: del 13 al 25 de juny del 2017
Dates projeccions: 13, 14, 18 i 25 de juny del 2017
Selecció i textos: Manuel Guerrero Brullet
Coordinació de l'exposició: Salut Pardellans
Disseny gràfic: Mariona Garcia
Arxiu de la Fundació Palau: Alícia Vacarizo

Fotografia: Fundació Palau

"El cinema és un art visionari", escriu Palau i Fabre al text inèdit "Concepte del cinema", escrit l'abril del 1951. I afirma:

"Tot veritable cinema, que vulgui ésser un art en profunditat, ha d'abandonar el principi d'«espectacle per als ulls» per a esdevenir un veritable «ull que mira». (...) S'ha de sorprendre l'espectador des de dins, fer-lo mirar amb l'ull de la càmera."

En un altre escrit inèdit, "L'essència del cinema", de l'any 1965, assevera:

"En aquesta, com en gairebé totes les qüestions culturals del nostre país, sempre he cregut, i continuo creient, que només podem triomfar o sobreviure a base de la qualitat i la intensitat."

Palau i Fabre va escriure diversos guions de cinema. Però únicament va arribar a escriure i dirigir pròpiament un film: el documental *Picasso a Catalunya*, produït per Estela Films, el 1976.

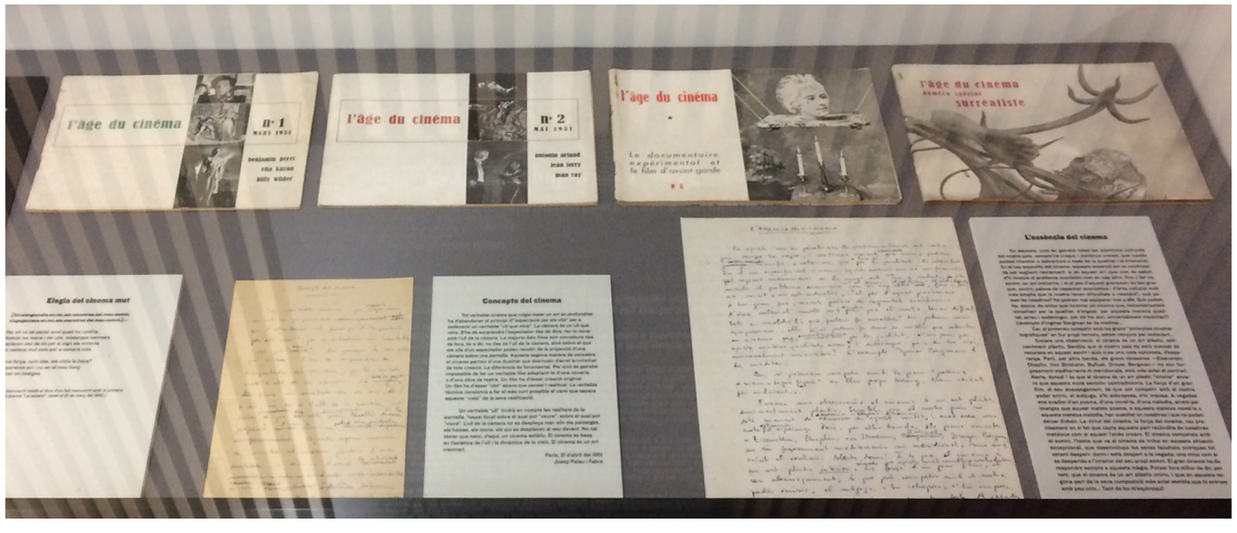
D'entre tots els mites del cinema, sens dubte l'actriu Greta Garbo va ser un dels que més va fascinar el poeta, que va escriure un parell d'assaigs sobre ella i, fins i tot, un primer esquema de guió amb el títol "G. G.".

Programa de mà del mes de juny del 2017
de la Filmoteca de Catalunya.

Josep Palau i Fabre durant el rodatge de *Le salaire de la peur* de d'Henri-Georges Clouzot, el 1953. Fotografies: Walter.

Fotografia: Mariona Garcia

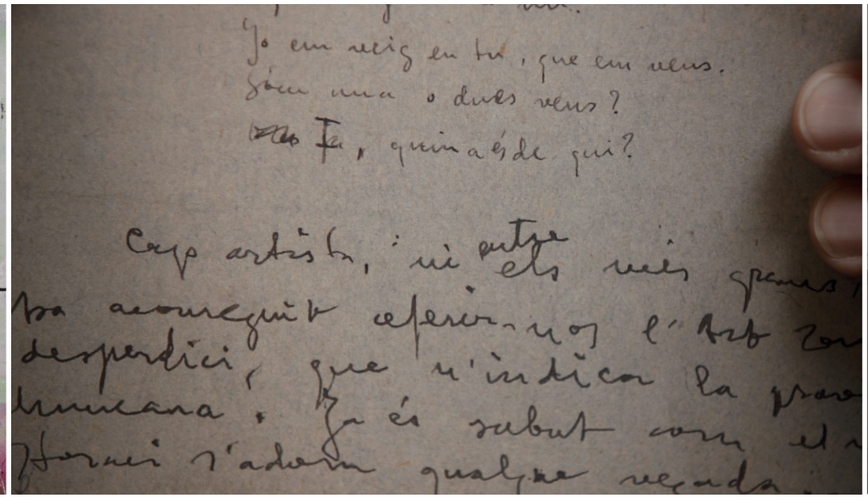
Vitrina amb textos inèdits
sobre el cinema de Palau i Fabre.

JOSEP PALAU i FABRE
RETRAT CUBISTA

El llegat

Producció del film *Josep Palau i Fabre. Retrat cubista*

Documental *Josep Palau i Fabre. Retrat cubista* (2018)
Direcció: Eloi Aymerich
Guió: Judith Vives
Direcció de fotografia: Marc Giner
Edició: Marc Giner i Eloi Aymerich
So i postproducció de so: Pol Alfageme
Banda sonora original: Pau Miquel Soler
Producció executiva: Eloi Aymerich, Joan Salicrú i Maria Choya
Una producció de Clack i la Fundació Palau
amb motiu del Centenari del naixement de Josep Palau i Fabre.
Fotografies del documental: Clack

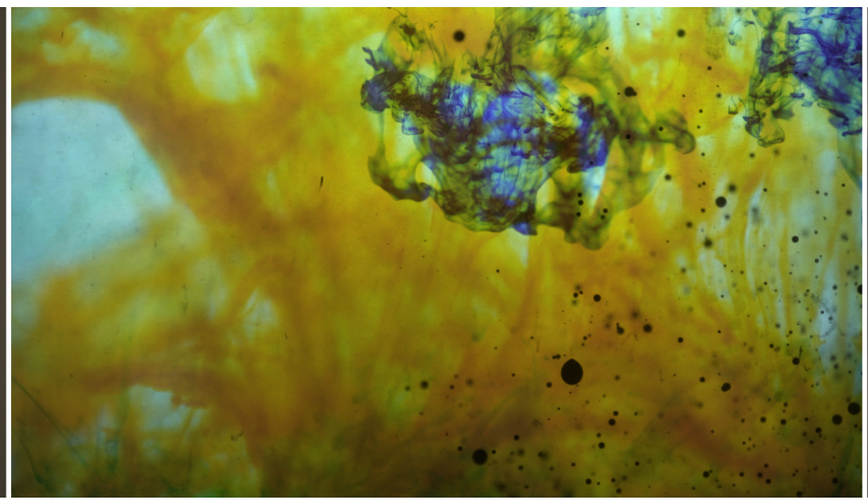
Text massa llarg > mirar de treure 2-3 línies.

El documental *Josep Palau i Fabre. Retrat cubista* és una mirada subversiva sobre el desbordant intel·lectual català. El documental trenca el personatge per reconstruir-lo en un retrat més ampli i profund. Un retrat que, seguint els principis del cubisme picassià, mostra les seves diferents facetes. Poeta, assagista, autor teatral, traductor, activista cultural, refugiat a l'exili, amic i biògraf de Picasso... Escriptors i artistes com Julià Guillamon, Miquel Barceló, Perejaume, Maya Widmaier-Picasso o Vicenç Altaió ens descobreixen aquest retrat pictòric. Un retrat on participen poetes i artistes visuals de les noves generacions com Mireia Calafell, Cesk Freixas, Edu Novellas, Harry Bones o Jaume C. Pons Alorda que pinten, reciten i canten Palau i Fabre, un home fet de múltiples cares. L'exaltat. L'Alquimista. El foll. El geni. L'eremita. L'il·luminat.

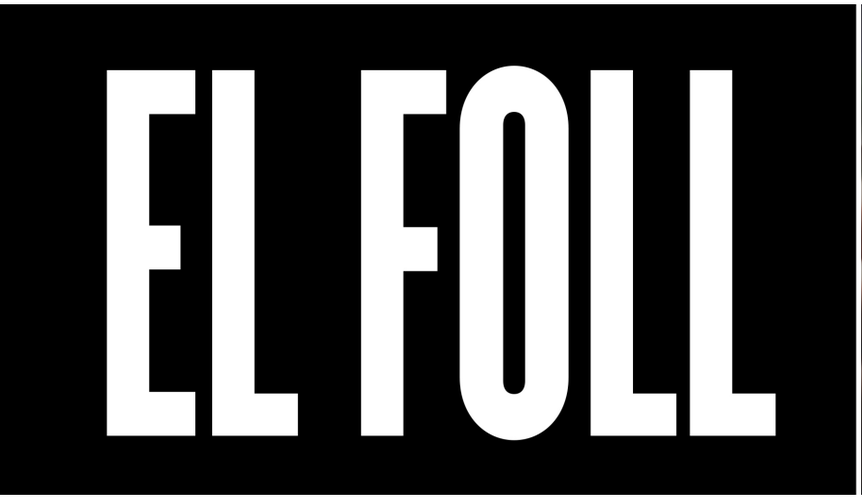
El llegat

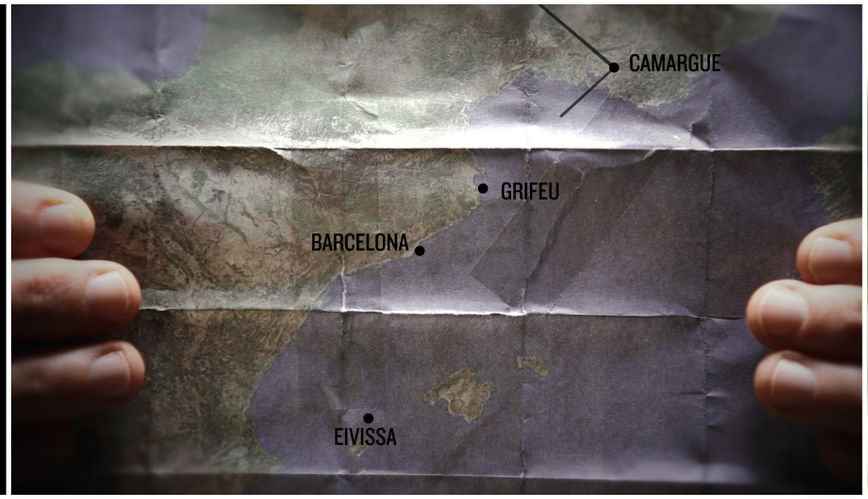
Producció del film *Josep Palau i Fabre. Retrat cubista*

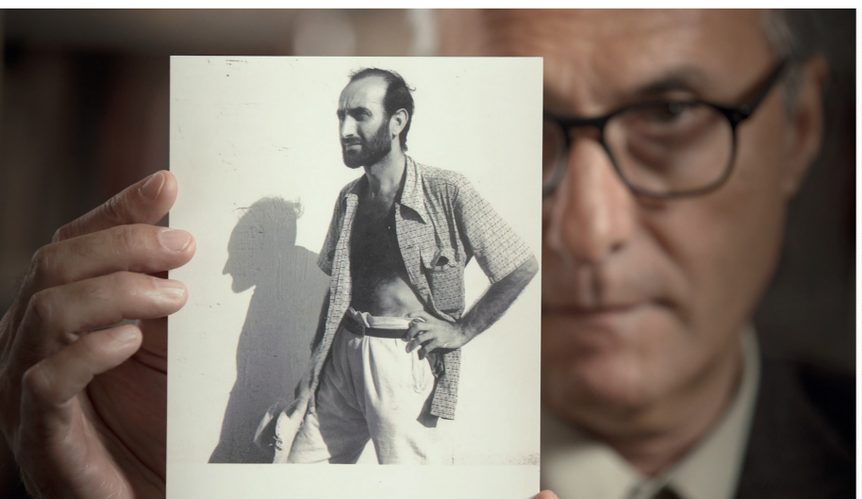

Lloc: Saló de Cent. Ajuntament de Barcelona
Data: 10 de maig del 2017

És costum que l'acte de lliurament dels Jocs Florals de Barcelona comenci cada any amb la glossa de l'autor o autora més rellevant de qui se celebra la commemoració oficial aquell any. És per això que la Glossa dels Jocs Florals de Barcelona 2017 es va dedicar a Josep Palau i Fabre amb motiu del centenari del seu naixement. El poeta mallorquí Sebastià Alzamora fou l'encarregat de fer la Glossa al poeta Josep Palau i Fabre i la seva obra.

"Picasso tenia la màgia, però Palau i Fabre tenia l'alquímia. Artaud tenia la follia, però Palau i Fabre tenia la clarividència. Llull tenia Déu, i Palau i Fabre té el dolor de no creure-hi. Rosselló-Pòrcel té l'eterna joventut, Palau i Fabre té el goig de deixar-la escrita en els seus *Poemes de l'Alquimista*," escriu Sebastià Alzamora a la seva glossa titulada "La curiositat de Prometeu".

Fotografies: Fundació Palau

Conferència *J. V. Foix i Josep Palau i Fabre: afinitats electives*, amb Pere Gimferrer i Vicenç Altaió

Organitza: MUHBA, Fundació J. V. Foix i Fundació Palau
Lloc: Vil·la Joana a Vallvidrera
Data: 15 de juny del 2017

Fotografies: Fundació J. V. Foix

J. V. Foix va donar suport a Josep Palau i Fabre des que aquest va voler dedicar-se a l'escriptura. Quan J. V. Foix, als anys trenta, era cap de Cultura del diari *La Publicitat* va proposar a Josep Palau i Fabre d'escriure sobre literatura i fer crítica literària al diari. Acabada la Guerra Civil va ser un dels escriptors que va recolzar les iniciatives de Palau i Fabre, i va ser un dels primers col·laboradors de la revista *Poesia*, impulsada per L'Alquimista. Pere Gimferrer i Vicenç Altaió, bons coneixedors de Foix i Palau, conversaren sobre les seves afinitats i diferències a Vil·la Joana, en un acte presentat per Manuel Guerrero Brullet.

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

Organitza: Fundació Palau
Lloc: Caldes d'Estrac, Mataró, Dosrius, Sant Andreu de Llavaneres, Arenys de Mar i Canet de Mar.
Dates: del 5 al 15 de juliol del 2018
Fotografies de la performance: Clack

El Festival Poesia i + (2017) ja va dedicar diverses activitats rellevants a Palau i Fabre. *Jo em donaria a qui em volgués* recital de Miquel Gelabert i Jaume Mallofré; l'espectacle *Totes les nits incendiades* amb el pianista Agustí Fernández, la ballarina Roser López Espinosa i la poeta Núria Martínez-Vernis; i la lectura dramatitzada *Estimat Picasso*, dirigida per Pere Vilà, amb els actors Lluís Homar i Clara Segura.

El Festival Poesia i + (2018) en el marc de l'exposició *Pregon desig. Miquel Barceló a Josep Palau i Fabre* va presentar l'acció pictòrica *Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade. Sobre un "llenç màgic" el pintor Barceló va crear una obra acompanyat de la música de Comelade que comptava amb Iván Telefunken a la guitarra, Oriol Luna a la bateria i Roger Fortea al baix. Mentre el sol es posava el públic contemplava la creació i desaparició d'una obra en una performance que s'ha pogut veure a Salamanca, París, Kyoto, Zuric abans d'aterrar a la Fundació Palau.

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):

Performance "*Desplà ora ironica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i+ (2018):
Performance "*Despintura tònica*" de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):

Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia Pi (2018)

Performance "*Despintura tònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia | + (2018):
Performance “*Des-pintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade”

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance “*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade”

Oriol Luna, bateria. Fotografia: Clack

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fotogràfica*" de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018)

Performance "*Despintura tònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance “*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade”

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

Pascal Comelade al piano. Fotografia: Clack

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance “*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade”

Ivan Telefunken, guitarra. Fotografia: Cla

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

Roger Fortea, baix. Fotografia: Clack

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance “*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade”

El llegat

Festival Poesia i + (2018):
Performance "*Despintura fònica* de Miquel Barceló i Pascal Comelade"

Estrangular el futur amb el passat,
orfes de temps i orfes d'eternitat.

Josep Palau i Fabre

Timeline

àmbit ELS LLOCS · àmbit L'ALQUIMISTA · àmbit EL TEATRE · àmbit PALAU I PICASSO · àmbit EL LLEGAT

2017

- Reedició de *Poemes de l'Alquimista*
- Publicació del còmic *La joia de viure*
- Reedició de *Contes despullats* i *La tesi doctoral del diable*
- Edició *Àlbum Palau i Fabre* del PEN Català
- **28.02** Homenatge a La Seca, Espai Brossa
- Inauguració placa carrer Bruc 99 **21.04**
- **22.04** Concert Maria del Mar Bonet i Biel Mesquida
- Espectacle *La llavor de l'amor* a Barcelona **21.04**
- **27.04** a **29.04** 3er. Congrés internacional *Picasso i identitat*
- Glossa de Sebastià Alzamora als Jocs Florals **10.05**
- **18.05** a **05.10** Exposició *Jo soc el meu propi experiment*
- Nit Palau i Fabre, organitzada per AELC **19.05**
- **27.05** Concert *Josep Palau i Fabre en l'alquímia musical*
- Exposició *Encontres amb l'Alquimista* a Sant Feliu de Codines **04.06** a **18.06**
- **13.06** Exposició i cicle *Josep Palau i Fabre i el cinema* a la Filmoteca
- Conferència *J. V. Foix i Josep Palau i Fabre: afinitats electives* **15.06**
- **21.06** a **08.10** Exposició *Palau mira Picasso* a Màlaga
- Espectacle *La llavor de l'amor* a Badalona **06.07**
- **15.07** Lectura dramatitzada *Estimat Picasso* a Caldes d'Estrac
- Exposició *La joia de viure* a Llançà **05.08** a **11.09**
- **16.09** a **12.11** Exposició *Encontres amb l'Alquimista* a la Fundació Palau
- Exposició *Palau mira Picasso* a Caldes d'Estrac **19.10** a **14.01.18**
- **05.11** Espectacle *La llavor de l'amor* a Alella
- *Simposi Internacional Josep Palau i Fabre. L'Alquimista*, a Barcelona **09.11**
- **09.11** a **09.12** Exposició *Josep Palau i Fabre i Antonin Artaud*

àmbit ELS LLOCS · àmbit L'ALQUIMISTA · àmbit EL TEATRE · àmbit PALAU I PICASSO · àmbit EL LLEGAT

2018

- Edició del llibre *Palau i Fabre i Barcelona*
- Producció del film *Josep Palau i Fabre. Retrat cubista*
- **22.01** a **05.04** — Exposició *Palau mira Picasso* a Barcelona
- Espectacle *La llavor de l'amor* a la Fundació Palau — **25.01**
- **25.01** — Jornada pedagògica del Departament d'Ensenyament
- Exposició *Pregon Desig. Miquel Barceló a Josep Palau i Fabre* — **17.02** a **09.09**
- **16.03** — Espectacle *La llavor de l'amor* a Santa Coloma de Farners
- Instal·lació *La rel de l'arbre és una roda. Perejaume* — **24.03** a **22.04**
- **06.04** a **23.04** — Exposició *Encontres amb l'Alquimista* a La Garriga
- Exposició *Palau mira Picasso* a Madrid — **20.04** a **23.06**
- **14.05** — Lectura dramatitzada *Estimat Picasso* al TNC
- Exposició *Palau mira Picasso* a Mataró — **04.07** a **09.09**
- **06.07** — Performance "*Despintura fònica* de Barceló i Comelade"
- Exposició *Picasso. Chefs d'oeuvre!*, Museu Picasso, París — **04.09** a **13.01.19**
- **27.09** a **26.10** — Exposició *Palau mira Picasso* a París
- Col·loqui *Josep Palau i Fabre, confluences artístiques* a la Sorbonne — **27.09** a **28.09**
- **06.10** a **14.04.19** — Exposició *Joan Fontcuberta. Poemes de l'Alquimista*